

השכמת הבוקר

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ, מֶלֶךְ חַי וְקַיִם, שֶׁהַחֲזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחֻמְלָה, רַבָּה אֲמוּנָתְךָ.

רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יי, שְׁכָל טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם, תְּהִלָּתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

תּוֹרָה צְוָה לָנוּ מֹשֶׁה, מוֹרֶשֶׁה קְהֵלֶת יִעֲקֹב. שָׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ, וְאֵל תִּטָּשׁ תּוֹרַת אִמְךָ. תּוֹרָה תְּהֵא אֲמוּנָתִי, וְאֵל שְׂדֵי בְּעֲזָרְתִּי. וְאַתָּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים בְּלִבְכֶם הַיּוֹם. לִישׁוּעָתְךָ קוּיָתִי יי.
לבישת ציצית

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי, שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה מִצְוֹת צִיצִית לְפָנֶיךָ, כְּאֵלוֹ קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרֻטְיָה וְדִקְדוּקָיָה וְכִינּוּתִיָּה, וְתַרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, אָמֵן סְלָה.

עטיפת טלית

בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יי, יי אֱלֹהֵי גְדֻלָּתָ מְאֹד, הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ. עֲטָה אוֹר כְּשִׁלְמָה, נוֹטָה שָׁמַיִם בְּיָרִיעָה.

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתָּהּ, בְּדַחִילוֹ וְרַחִימוֹ, לְיַחַד שֵׁם י"ה

בו"ה ביחודא שלים, בשם כל ישראל.

הריני מתעטף גופי בציצת, כן תתעטף נשמתי ורמ"ח אברי ושס"ה גידי באור הציצת העולה תרי"ג. וכשם שאני מתכסה בטלית בעולם הזה, כך אצפה לחלוקא דרבנן ולטלית נאה לעולם הבא בגן עדן. ועל ידי מצות ציצת תנצל נפשי ורוחי ונשמתי ותפילתי מן החיצונים. והטלית יפרוש כנפיו עליהם כנשר יעיר קנו, על גוזליו ירחף. ותהא חשובה מצות ציצת לפני הקדוש ברוך הוא, כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלוים בה, אמן סלה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו להתעטף בציצת.

מה יקר חסדך, אלהים, ובני אדם בצל כנפיה יחסיון. ירוין מדשן ביתך, ונחל עדניך תשקם. כי עמך מקור חיים, באורך נראה אור. משך חסדך לידעיה, וצדקתך לישרי לב.

הנחת תפילין

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו, ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים, בשם כל ישראל.

הנני מכון בהנחת תפילין לקיים מצות בוראי, שצונו להניח תפילין, ככתוב בתורתו: וקשרתם לאות על ידך, והיו לטטפות בין עיניך. והם ארבע פרשיות אלו: שמע, והיה אם שמע, קדש, והיה כי יביאך, שיש בהם יחידו ואחדותו יתברך שמו בעולם, ושנזכר נסים ונפלאות שעשה עמנו בהוציאנו ממצרים, ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו. וצונו להניח על היד, לזכרון זרוע

הַנְטוּיָה, וְשֶׁהִיא נֶגֶד הַלֵּב, לְשַׁעֲבֵד בְּזֶה תַּאֲוֹת וּמַחְשָׁבוֹת לְבָנוּ לְעִבּוּדְתּוֹ, יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְעַל הָרֹאשׁ נֶגֶד הַמּוֹחַ, שֶׁהִנְשָׁמָה שְׁבִמוּחִי, עִם שְׂאֵר חוּשֵׁי וְכַחוֹתַי, כָּלֵם יִהְיוּ מְשַׁעֲבָדִים לְעִבּוּדְתּוֹ, יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וּמִשְׁפַּע מִצּוֹת תִּפְלִין יִתְמַשֵּׁךְ עָלַי לְהִיּוֹת לִי חַיִּים אֲרָכִים, וְשִׁפַּע קִדְשׁ, וּמַחְשָׁבוֹת קִדּוּשׁוֹת, בְּלִי הִרְהוּר חֲטָא וְעוֹן כָּלֵל, וְשִׁלָּא יִפְתָּנוּ וְלֹא יִתְגַּרְהוּ בְּנוּ יִצָּר הָרַע, וְיִנְיַחְנוּ לְעִבְדֵךְ אֶת יְיָ כַּאֲשֶׁר עִם לְבַבְנוּ. וְיִהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתֵּהֵא חֲשׁוּבָה מִצּוֹת הַנְּחַת תִּפְלִין לְפָנֶי הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּאֱלוֹ קִיּוּמִתִּיָּה בְּכָל פְּרִטִיָּה וְדִקְדוּקִיָּה וְכוּיּוֹתִיָּה, וְתִרְי"ג מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אָמֵן סְלָה.

ברכת תפלין

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתַי, וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ תִּפְלִין.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתַי, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תִּפְלִין.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וּמַחְכְּמִתֶּךָ, אֵל עֲלִיוֹן, תִּאֲצִיל עָלַי, וּמִבִּינְתֶּךָ תִּבְיַנְנִי, וּבְחִסְדֶּךָ תִּגְדִּיל עָלַי, וּבְגִבוּרֶתֶךָ תִּצְמִית אוֹיְבֵי וְקָמִי. וְשָׁמֹן הַטּוֹב תִּרְיַק עַל שְׁבָעָה קִנִּי הַמְּנוּרָה, לְהַשְׁפִּיעַ טוֹבֶךָ לְבְרִיּוֹתֶיךָ. פּוֹתֵחַ אֶת יַדְּךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן.

וְאַרְשָׁתֶיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאַרְשָׁתֶיךָ לִי בְצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
וְאַרְשָׁתֶיךָ לִי בְּאַמוּנָה, וְיַדְעֵת אֶת יְיָ.

וַיִּדְבֵר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. קִדְּשׁ לִי כָּל בְּכוֹר, פֶּטֶר כָּל רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה, לִי הוּא. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם, זְכוּר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים, כִּי בַחֲזֶק יָד הוֹצִיא יי אֶתְכֶם מִזֶּה, וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ. הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים, בַּחֲדָשׁ הָאָבִיב. וְהָיָה כִּי יִבְיָאֵךְ יי אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ, אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ, וְעַבַדְתָּ אֶת הָעַבְדָּה הַזֹּאת בַּחֲדָשׁ הַזֶּה. שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג ליי. מִצֹּת יֵאָכֵל אֶת שְׁבַעַת הַיָּמִים, וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ חֶמֶץ, וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ שָׂאֵר בְּכָל גְּבֻלְךָ. וְהִגַּדְתָּ לְבְנֶךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם. וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל יָדְךָ, וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ, לְמַעַן תִּתְּהִי תוֹרַת יי בְּפִיךָ, כִּי בְיַד חֲזָקָה הוֹצֵאתָ יי מִמִּצְרָיִם. וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ, מִיָּמִים יְמִימָה.

וְהָיָה כִּי יִבְיָאֵךְ יי אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלְאַבְרָהָם, וּנְתַנָּה לְךָ. וְהַעֲבַרְתָּ כָּל פֶּטֶר רְחֹם ליי, וְכָל פֶּטֶר שֶׁגֶר בַּהֲמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזִּכְרִים ליי. וְכָל פֶּטֶר חֵמֶר תִּפְדֶּה בְּשָׂה, וְאִם לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָתוֹ, וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ תִפְדֶּה. וְהָיָה כִּי יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר, מָה זֹאת, וְאָמַרְתָּ אֵלָיו, בַּחֲזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יי מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים. וַיְהִי כִּי הִקְשָׁה פְרַעֲה לְשַׁלְחָנוּ, וַיַּהַרְג יי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם, מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בַּהֲמָה, עַל כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ ליי כָּל פֶּטֶר רְחֹם הַזִּכְרִים, וְכָל בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה. וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְטוֹטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ, כִּי בַחֲזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יי מִמִּצְרָיִם.

ברכות השחר

מָה טוֹבוֹ אֱהַלֶיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל. וְאֲנִי בְרַב חֶסֶדְךָ אָבוֹא בֵיתְךָ, אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֶל הַיְכָל קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ. יי אֶקְבְּתִי מְעוֹן בֵּיתְךָ, וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְאֲנִי אֲשֶׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרַעָה, אֶבְרַכָּה לְפָנֶי יי עוֹשֵׂי. וְאֲנִי תִפְלְתִי לְךָ יי, עֵת רְצוֹן, אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ.

אָדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ, בְּטָרִם כָּל יִצִיר נִבְרָא. לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל, אֲזִי
מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא. וְאַחֲרֵי כָּכֹל הַכָּל, לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא. וְהוּא הָיָה, וְהוּא
הָיָה, וְהוּא יִהְיֶה, בְּתַפְאֲרָה. וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי, לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה.
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית, וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה. וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גְאֻלִּי, וְצוֹר
חֻבְלֵי בְעֵת צָרָה. וְהוּא נָסִי וּמְנוּס לִי, מִנֶּת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא. בְּיָדוֹ
אֶפְקִיד רוּחִי, בְּעֵת אִישׁוֹן וְאַעֲיָרָה. וְעַם רוּחִי גְוִיָּתִי, יֵי לִי וְלֹא אִירָא.

יִגְדֵל אֱלֹהִים חֵי וַיִּשְׁתַּבַּח, נִמְצָא, וְאֵין עֵת אֵל מְצִיאוֹתוֹ. אֶחָד וְאֵין יָחִיד
כְּיַחְוֹדוֹ, נַעֲלָם, וְגַם אֵין סוּף לְאַחֲדוֹתוֹ. אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף, לֹא
נַעֲרוֹף אֵלָיו קִדְשָׁתוֹ. קִדְמוֹן לְכָל דְבָר אֲשֶׁר נִבְרָא, רֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית
לְרֵאשִׁיתוֹ. הֵנוּ אָדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר, יוֹרֵה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ. שְׁפַע
נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ, אֵל אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ. לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשָּׁה עוֹד,
נְבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ. תּוֹרַת אֶמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל, עַל יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן
בֵּיתוֹ. לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִיר דָּתוֹ, לְעוֹלָמִים, לְזוֹלָתוֹ. צוּפָה וַיִּוְדַע
סִתְרֵינוּ, מַבִּיט לְסוּף דְבָר בְּקִדְמָתוֹ. גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעֵלוֹ, נוֹתֵן
לְרֶשַׁע רָע כְּרֶשַׁעַתוֹ. יִשְׁלַח לְקֶץ הַיָּמִין מְשִׁיחָנוּ, לְפָדוֹת מַחֲכֵי קֶץ
יְשׁוּעָתוֹ. מִתִּים יַחֲיֶה אֵל בְּרַב חֶסֶדוֹ, בְּרוּךְ עַדִּי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת יָדַיִם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחִכְמָה, וַיְבָרָא
בּוֹ נְקִבִים נְקִבִים, חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֵי כֶּסֶא כְבוֹדְךָ, שְׁאֵם
יִפְתָּח אֶחָד מֵהֶם, אוֹ יִסְתָּם אֶחָד מֵהֶם, אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּקִים וְלַעֲמוֹד
לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רוֹפֵא כָּל בֶּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת.

[ברכות התורה](#)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו לעסוק בדברי תורה.

והערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפי עמך בית ישראל, ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל בלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה. ברוך אתה יי, המלמד תורה לעמו ישראל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל העמים, ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה יי, נותן התורה.

יברכך יי וישמך. יאר יי פניו אליך ויחנך. ישא יי פניו אליך וישם לך שלום.

אלו דברים שאין להם שעור: הפאה והבפורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה.

אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרו קיימת לו לעולם הבא, ואלו הן: כבוד אב ואם, וגמילות חסדים, והשכמת בית המדרש שחרית וערבית, והכנסת אורחים, ובקור חולים, והכנסת פלה, ולגות המת, ועיון תפלה, והבאת שלום בין אדם לחברו, ותלמוד תורה כנגד כלם.

אלהי, נשמה שנתת בי טהורה היא. אתה בראתה, אתה יצרתה, אתה נפחתה בי, ואתה משמרה בקרבי, ואתה עתיד לטלה ממני, ולהחזירה בי לעתיד לבוא. כל זמן שהנשמה בקרבי, מודה אני לפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, רבון כל המעשים, אדון כל הנשמות. ברוך אתה יי, המחזיר נשמות לפגרים מתים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין

יום ובין לילה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שלא עשני גוי.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שלא עשני עבד.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שלא עשני אשה.
(נשים אומרות: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שעשני כרצוני).

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, פוקח עורים.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, מלביש ערמים.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, מתיר אסורים.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, זוקף כפופים.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, רוקע הארץ על המים.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שעשה לי כל צרכי.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המכין מצעדי גבר.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אוזר ישראל בגבורה.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, עוטר ישראל בתפארה.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הנותן ליעף כח.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המעביר שנה מעיני ותנומה מעפעפי.

ויהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתרגילנו בתורתך, ודבקנו במצותיך, ואל תביאנו לא לידי חטא, ולא לידי עברה ועון, ולא לידי נסיון, ולא לידי בזיון, ואל תשלט בנו יצר הרע. והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע. ודבקנו ביצר הטוב ובמעשים טובים, וכוף את יצרנו להשתעבד לך. ותננו היום, ובכל יום, לחן ולחסד ולרחמים בעיניך, ובעיני כל רואינו, ותגמלנו חסדים טובים. ברוך אתה יי, גומל חסדים טובים לעמו ישראל.

יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, שתצילני היום ובכל יום מעיני פנים ומעזות פנים, מאדם רע, ומשכן רע, ומפגע רע, ומשטן המשחית, מדין קשה, ומבעל דין קשה, בין שהוא בן ברית,

ובין שאינו בן ברית.

ברוב מקומות א"א תפלה זו בשבת ויו"ט

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפְקֹדְנוּ בְּפְקֻדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מְשֻׁמֵי שָׁמַי קָדָם. וְזָכַר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶהְבֵּת הַקְּדָמוֹנִים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, וְאֶת הָעֶקֶדָה שֶׁעֲקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבֵי הַמְּזֻבֵּחַ, כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר, הֲנִנִּי. וַיֹּאמֶר, קַח נָא אֶת בְּנֶךָ אֶת יִחִידְךָ אֲשֶׁר אֶהְבַּת אֶת יִצְחָק, וְלֵךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמּוֹרִיָּה, וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ. וַיִּשְׁכֵם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמורוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלָה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו, שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמור, וְאַנִּי וְהַנַּעַר נִלְכָה עַד כָּה, וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם. וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֵצִי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכָלֹת, וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו. וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו, וַיֹּאמֶר, אָבִי, וַיֹּאמֶר, הֲנִנִּי בְנִי, וַיֹּאמֶר, הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִיָּה הִשָּׂה לְעֹלָה. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם, אֱלֹהִים יִרְאֵה לּוֹ הִשָּׂה לְעֹלָה בְנִי, וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו. וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים, וַיִּבְנוּ שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמְּזֻבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים, וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמְּזֻבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים. וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכָלֹת לִשְׂחֹט אֶת בְּנוֹ. וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי מִלְאָךְ יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם, וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר, הֲנִנִּי. וַיֹּאמֶר, אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר וְאֵל תַּעֲשׂ לּוֹ מְאוֹמָה, כִּי עֲתָה יִדְעָתִי כִּי יִרְא אֱלֹהִים אֶתָּה, וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךָ אֶת יִחִידְךָ מִמֶּנִּי. וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה אֵיל אַחֲרַי בְּסֹבֵף בְּקִרְיָיו, וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת

הָאֵיל וַיַּעֲלֶהוּ לְעֵלָה תַּחַת בְּנוֹ. וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יְיָ
יִרְאֶה, אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהָר יְיָ יִרְאֶה. וַיִּקְרָא מִלְאָךְ יְיָ אֶל אַבְרָהָם
שְׁנִית מִן הַשָּׁמַיִם. וַיֹּאמֶר, בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָאִם יְיָ, כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת
הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת בְּנֶךָ אֶת יַחֲזִיקְךָ. כִּי בָרַךְ אַבְרָהָם וְהִרְבֶּה
אַרְבֶּה אֶת זְרַעְךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲלוֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם, וַיִּרְשׁ זְרַעְךָ
אֶת שְׁעַר אֵיבָיו. וְהִתְבָּרְכוּ בְּזְרַעְךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ, עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
בְּקִלִּי. וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שֶׁבַע, וַיָּשָׁב
אַבְרָהָם בְּבֵּאֵר שֶׁבַע.

ברוב מקומות א"א תפלה זו בשבת ויו"ט

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתִּזְכֹּר
לָנוּ בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ. כְּמוֹ שְׁכַבֵּשׁ אַבְרָהָם אֲבִינוּ אֶת רַחֲמָיו מִבֶּן יַחֲזִיקוֹ,
וְרָצָה לְשַׁחוּט אוֹתוֹ כְּדִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, כִּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת פְּעֻסְךָ
מֵעַלְיָנוּ, וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתְךָ, וְתִכְנַס אֲתָנוּ לִפְנֵים מְשׁוֹרֵת דִּינְךָ,
וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרְחָמִים. וּבְטוֹבְךָ
הַגָּדוֹל, יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאֶרֶץ וּמִנְחַלְתְּךָ. וְקִיֵּם לָנוּ, יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, כְּאָמֹר: וְזָכַרְתִּי אֶת
בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְאָף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאָף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר,
וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר.

לְעוֹלָם יְהִי אָדָם יִרָא שָׁמַיִם בְּסֵתֵר וּבִגְלוּי, וּמוֹדָה עַל הָאֱמֶת, וְדוֹבֵר
אֱמֶת בְּלִבּוֹ, וַיִּשְׁכַּם וַיֹּאמֶר:

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי
עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. מָה אֲנַחְנוּ, מָה חַיֵּינוּ, מָה חֶסֶדְנוּ, מָה צְדָקוֹתֵינוּ, מָה
יְשׁוּעָתֵנוּ, מָה כְּחֵנוּ, מָה גְבוּרָתֵנוּ. מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ, וְאֲנִשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הִיוּ, וְחַכְמַיִם
כְּבִלֵי מַדָּע, וְנְבוֹנִים כְּבִלֵי הַשֵּׁפֶל. כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהוּ, וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִקְבֵּל

לְפָנֶיךָ, וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין, כִּי הַכֹּל הֶבֶל.

אָבֶל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ, בְּנֵי בְרִיתְךָ, בְּנֵי אַבְרָהָם אֱהָבְךָ שְׁנֵשְׁבַעְתָּ לּוֹ בְּהַר
הַמִּזְבֵּחַ, זָרַע יִצְחָק יַחֲדוֹ, שְׁנַעֲקֵד עַל גִּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵךְ
בְּכוֹרְךָ, שְׂמֵאֵהְבְתֵךְ שְׂאֵהְבְתָּ אוֹתוֹ, וּמִשְׁמַחְתֵךְ שְׂשִׁמַּחְתָּ בוֹ, קָרָאתָ אֶת
שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן.

לְפִיכֵךְ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לָךְ, וּלְשַׁבַּחְךָ, וּלְפָאֵרְךָ, וּלְבָרַךְ וּלְקַדֵּשׁ
וּלְתַת שְׁבַח וְהוֹדָיָה לְשִׁמְךָ. אֲשֶׁרֵינוּ, מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ,
וּמֵה יָפָה יַרְשִׁתֵנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ, שְׂאֲנַחְנוּ מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים, עָרַב וּבָקָר,
וְאוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּכָל יוֹם:

שְׁמַע | יִשְׂרָאֵל, יְיָ | אֱלֹהֵינוּ, יְיָ | אֶחָד.
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאֵהְבְתָּ אֶת יְיָ | אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל | לִבְבֶּךָ, וּבְכָל נַפְשֶׁךָ, וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר | אֲנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם, עַל | לִבְבֶּךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָךְ,
וְדַבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתֶּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלַכְתֶּךָ בַּדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְךָ, וּבְקוּמְךָ.
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת | עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטֹטְפוֹת בֵּין | עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם | עַל מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

אֲתָה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם, אֲתָה הוּא מִשְׁנַבְּרָא הָעוֹלָם, אֲתָה
הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲתָה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא. קַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ עַל מְקוֹדֵי־שֵׁי
שְׁמֶךָ, וְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ, וּבִישׁוּעַתְךָ תָּרִים וְתִגְבִּיחַ קוֹרְנֵנוּ. בְּרוּךְ
אֲתָה יְיָ, מְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּרַבִּים.

אֲתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ וּבְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים. אָמֵן,
אֲתָה הוּא רִאשׁוֹן, וְאֲתָה הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ קוֹנֵיךָ

מֵאַרְבַּע כְּנִפּוֹת הָאָרֶץ, יִכְיֶירוּ וַיִּדְעוּ כֹּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אֶתָּה הוּא הָאֱלֹהִים
לְבַדָּךְ, לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אֶתָּה עֹשֵׂת אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת
הַיָּם, וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וּמִי בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִידָךְ בְּעֲלִיּוֹנִים אוֹ בַתְּחִתּוֹנִים,
שְׂיֹאמַר לְךָ, מַה תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שְׁמֶךְ
הַגְּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ, וְקִיָּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה שְׁכָתוּב: בָּעֵת הַהִיא אָבִיא
אֶתְכֶם, וּבָעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם, כִּי אֶתֶן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי
הָאָרֶץ, בְּשׁוּבֵי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם, אָמַר יְיָ.

וַיִּדְבֹר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר. וְעֹשֵׂת כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ, וְנִתְּתָה
אֹתוֹ בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ, וְנִתְּתָה שָׁמָּה מַיִם. וְרַחְצוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו
מִמֶּנּוּ, אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם. בְּבֹאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד יְרַחְצוּ מַיִם וְלֹא
יָמָתוּ, אוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשֶׁרֶת לְהִקְטִיר אֲשֶׁה לִּי. וְרַחְצוּ יְדֵיהֶם
וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ, וְהִיְתָה לָהֶם חֻק עוֹלָם, לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם.

וַיִּדְבֹר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר. צוּ אֶת אֶהְרֹן וְאֶת בָּנָיו לֵאמֹר, זֹאת תִּזְכֹּר
הָעֵלָה, הוּא הָעֵלָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כֹּל הַלַּיְלָה עַד הַבֹּקֶר, וְאֵשׁ
הַמִּזְבֵּחַ תִּזְקַד בּוֹ. וְלִבַּשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בַד, וּמְכַנְסֵי בַד וְלִבַּשׁ עַל בְּשָׂרוֹ,
וְהָרִים אֶת הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת הָעֵלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ, וְשָׂמוּ אֶצְלַ
הַמִּזְבֵּחַ. וּפָשַׁט אֶת בְּגָדָיו, וְלִבַּשׁ בְּגָדִים אַחֲרָיִם, וְהוֹצִיא אֶת הַדָּשָׁן אֶל
מַחוּץ לַמַּחֲנֶה, אֶל מְקוֹם טְהוֹר. וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּזְקַד בּוֹ, לֹא תִכָּבֵה,
וּבָעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר, וְעֵרֹד עָלֶיהָ הָעֵלָה, וְהִקְטִיר עָלֶיהָ
חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים. אֵשׁ תִּמִּיד תִּזְקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ, לֹא תִכָּבֵה.

ברוב מקומות א"א תפלה זו בשבת ויו"ט

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחַם עָלֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ
עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לְכֹל פְּשָׁעֵינוּ,
וְתִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתְּמִיד
שְׂיִכַּפֵּר בְּעַדָּנוּ, כְּמוֹ שְׁכָתָבְתָּ עָלֵינוּ בַּתּוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, מִפִּי

כבודך, כאמור:

וידבר יי אל משה לאמר. צו את בני ישראל ואמרת אליהם, את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי, ותשמרו להקריב לי במועדו. ואמרת להם, זה האשה אשר תקריבו לי, כבשים בני שנה תמימם, שנים ליום, עלה תמיד. את הכבש אחד תעשה בבקר, ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. ועשירית האיפה סלת למנחה, בלולה בשמן כתית רביעת ההין. עלת תמיד, העשיה בהר סיני, לריח ניחח אשה לי. ונסכו רביעת ההין לכבש האחד, בקדש הסד נסד שכר לי. ואת הכבש השני תעשה בין הערבים, כמנחת הבקר וכנסכו תעשה, אשה ריח ניחח לי.

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי, וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב.

ברוב מקומות א"א תפלה זו בשבת ויו"ט

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא אמירה זו חשובה ומקבלת ומרצה לפניך, כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ובמקומו וכהלכתו.

אתה הוא יי אלהינו, שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש (היה) קים, כאשר צוית אותם על ידי משה נביאך, ככתוב בתורתך:

ויאמר יי אל משה, קח לך סמים, נטף ושחלת וחלבנה, סמים ולבנה זכה, בד בבד יהיה. ועשית אתה קטרת, רקח, מעשה רוקח, ממלת, טהור, קדש. ושחקת ממנה הדק, ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה, קדש קדשים ותהיה לכם. ונאמר: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים, בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה.

ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה, קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם.

תנו רבנן, פטום הקטרת כיצד. שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנן ימות החמה, מנה לכל יום, פרס בשחרית ופרס בין הערבים. ושלשה מנים יתרים, שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום הכפרים. ומחזירן למכתשת בערב יום הכפרים, ושוחקו יפה יפה כדי שתהא דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים היו בה, ואלו הן: (א) הצרי, (ב) והצפרן, (ג) החלבנה, (ד) והלבונה, משקל שבעים שבעים מנה. (ה) מור, (ו) וקציעה, (ז) שבילת נרד, (ח) וכרכם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה. (ט) הקשט שנים עשר, (י) וקלופה שלשה, (יא) וקנמון ותשעה. ברית פרשינה תשעה קבין, יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא, ואם אין לו יין קפריסין, מביא חמר חורגן עתיק, מלח סדומית רבע (הקב), מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר, אף כפת הירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש, פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה, חייב מיתה.

רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. ברית פרשינה למה היא באה, כדי ליפות בה את הצפרן, כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא, כדי לשרות בו את הצפרן, כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד.

תנא, רבי נתן אומר, כשהוא שוחק, אומר: הדיק היטב, היטב הדיק, מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין, כשרה, לשליש ולרביע, לא שמענו. אמר רבי יהודה, זה הפלל, אם כמדתה, כשרה לחצאין, ואם חסר אחת מכל סמניה, חייב מיתה.

תִּנְיָא, בַּר קִפְרָא אוֹמֵר, אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיְתָה בָּאָה שָׁל
שְׁיָרִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תִּנְיָ בַּר קִפְרָא, אֱלוֹ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוּב שָׁל
דְּבִשׁ, אִין אָדָם יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אִין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ,
מִפְּנֵי שְׁהִתּוֹרָה אֲמָרָה: כִּי כָּל שָׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה
לִי.

ג' פעמים: יי צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב, סלה.

ג' פעמים: יי צבאות, אשרי אדם בטח בך.

ג' פעמים: יי הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו.

אַתָּה סִתְּר לִי, מִצָּר תִּצְרְנִי, רְנִי פִלֵּט תִּסּוּבְּנִי, סֵלָה. וְעַרְבָה לִי מִנַּחַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמֹנִיּוֹת.

אַבְיִי הָוָה מְסִדֵּר סֵדֵר הַמְעַרְכָּה מִשְׁמָא דְגַמְרָא וְאַלְפָּא דְאַבָּא שְׂאוּל:
מְעַרְכָּה גְדוּלָּה קוֹדְמָת לְמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שְׁל קְטָרְת, וּמְעַרְכָּה שְׁנִיָּה שְׁל
קְטָרְת קוֹדְמָת לְסִדּוֹר שְׁנֵי גְזָרֵי עֲצִים, וְסִדּוֹר שְׁנֵי גְזָרֵי עֲצִים קוֹדְמִים
לְדָשׁוּן מְזַבַּח הַפְּנִימִי, וְדָשׁוּן מְזַבַּח הַפְּנִימִי קוֹדְמִים לְהִטְבַּת חֲמִשׁ נְרוֹת,
וְהִטְבַּת חֲמִשׁ נְרוֹת קוֹדְמָת לְדָם הַתְּמִיד, וְדָם הַתְּמִיד קוֹדְמִים לְהִטְבַּת
שְׁתֵּי נְרוֹת, וְהִטְבַּת שְׁתֵּי נְרוֹת קוֹדְמָת לְקְטָרְת, וְקְטָרְת קוֹדְמָת
לְאַבְרִים, וְאַבְרִים לְמִנְחָה, וּמִנְחָה לְחֻבְתִּין, וְחֻבְתִּין לְנִסְכִּין, וְנִסְכִּין
לְמוֹסָפִין, וּמוֹסָפִין לְבָזִיכִין, וּבָזִיכִין קוֹדְמִין לְתְּמִיד שְׁל בֵּין הָעַרְבָּיִם,
שְׁנַאָמֵר: וְעַרְדַּ עֲלֶיָהּ הָעֵלָה, וְהִקְטִיר עֲלֶיָהּ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים. עֲלֶיָהּ הַשְּׁלָם
כָּל הַקְּרָבָנוֹת בְּלָם.

אב"ג ית"ץ

קר"ע שט"ן

נג"ד יכ"ש

בט"ר צת"ג

חק"ב טנ"ע

אָנָּא, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תִּתִּיר צְרוּרָה.

קִבֵּל רִנַּת עַמְּךָ, שְׂגִבְנוּ, טְהַרְנוּ, נוֹרָא.

נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחוּדָה, כְּבַבְת שְׁמַרְם.

בְּרַכְס, טְהַרְם, רַחֲמִים, צְדָקְתְךָ תְּמִיד גְּמִלְם.

חֲסִין קְדוּשׁ, בְּרוּב טוֹבְךָ, נְהַל עֲדָתְךָ.

ג"ל פז"ק
שק"ו צי"ת

יחיד גאה, לעמך פנה, זוכרי קדשתך.
שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעלמות.
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ברוב מקומות א"א תפלה זו בשבת ויו"ט

רבון העולמים, אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו, ולהיות כהנים בעבודתם, ולוים בדוכנם, וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד, ואין לנו לא כהן בעבודתו, ולא לוי בדוכנו, ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת: ונשלמה פרים שפתינו. לכן יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא שיח שפתותינו חשוב ומקבל ומרצה לפניך, כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו, ועמדנו על מעמדו.

בשבת י"א:

וביום השבת, שני כבשים בני שנה תמימים, ושני עשורים סלת מנחה בלולה בשמן, ונסכו. עלת שבת בשבתו, על עלת התמיד ונסכה.

בראש חודש י"א:

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליי, פרים בני בקר שנים, ואיל אחד, כבשים בני שנה שבעה, תמימים. ושלשה עשורים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד, ושני עשורים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד. ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד, עלה ריח ניחח אשה ליי. ונספיהם, חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין, זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה. ושעיר עזים אחד לחטאת ליי, על עלת התמיד יעשה ונסכו.

[א] איזהו מקומן של זבחים. קדשי קדשים שחיתתן בצפון. פר ושעיר של יום הכפורים, שחיתתן בצפון, וקבול דמן בכלי שרת בצפון. ודמן

טָעוֹן הַזֵּה עַל בֵּין הַבַּדִּים, וְעַל הַפְּרָכָת, וְעַל מְזִבַּח הַזֵּהב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְבֶּת. שְׂיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵד עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֵׁל מְזִבַּח הַחִיצוֹן, אִם לֹא נָתַן, לֹא עִכְב.

[ב] פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשְׂעִירֵים הַנִּשְׂרָפִים, שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן, וְקַבּוּל דָּמּוֹ בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן. וְדָמּוֹ טָעוֹן הַזֵּה עַל הַפְּרָכָת וְעַל מְזִבַּח הַזֵּהב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכְבֶּת. שְׂיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵד עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֵׁל מְזִבַּח הַחִיצוֹן, אִם לֹא נָתַן, לֹא עִכְב. אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן.

[ג] חֲטָאת הַצְּבוּר וְהַיָּחִיד, אֱלוֹ הֵן חֲטָאת הַצְּבוּר: שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשֵׁל מוֹעֲדוֹת, שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן, וְקַבּוּל דָּמּוֹ בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמּוֹ טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת. כִּי־צַד, עָלָה בְּכַפֵּשׁ, וּפְנָה לְסוּבָב וּבָא לוֹ לְקָרוֹ דְּרוֹמִית מְזֻרְחִית, מְזֻרְחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מְעַרְבִית, מְעַרְבִית דְּרוֹמִית. שְׂיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵד עַל יְסוּד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים, לְזָכְרֵי כְהֵנָה, בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם וְלַיְלָה, עַד חֲצוֹת.

[ד] הָעוֹלָה, קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים. שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן, וְקַבּוּל דָּמָהּ בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן. וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וּטְעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ, וְכָלִיל לְאִשִּׁים.

[ה] זִבְחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאִשְׁמוֹת, אֱלוֹ הֵן אִשְׁמוֹת: אִשִּׁם גְּזֵלוֹת, אִשִּׁם מְעִילוֹת, אִשִּׁם שְׁפָחָה חֲרוּפָה, אִשִּׁם נָזִיר, אִשִּׁם מְצוֹרַע, אִשִּׁם תָּלוּי, שְׁחִיטָתוֹ בַּצָּפוֹן, וְקַבּוּל דָּמּוֹ בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמּוֹ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים, לְזָכְרֵי כְהֵנָה, בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם וְלַיְלָה, עַד חֲצוֹת.

[ו] הַתּוֹדָה וְאִיל נָזִיר, קֹדָשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמּוֹ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מֵאֲכָל, לְיוֹם וְלַיְלָה, עַד חֲצוֹת. הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּי־צָא בָהֶם, אֶלֶּא שֶׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל לְכַהֲנִים, לְנִשְׂיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם.

[ז] שְׁלָמִים, קֹדָשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמּוֹ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מֵאֲכָל, לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אַחַד. הַמּוֹרָם מֵהֶם כִּי־צָא בָהֶם, אֶלֶּא שֶׁהַמּוֹרָם נֶאֱכָל

לכֹּהֲנִים, לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם.

[ח] הַבְּכוֹר וְהַמְעֵשֶׁר וְהַפֶּסַח, קִדְשֵׁים קְלִים. שְׁחִיטָתוֹ בְּכֹל מְקוֹם בְּעֶזְרָה, וְדָמָו טָעוֹן מִתְּנֵה אַחַת, וּבִלְבָד שְׂיִתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוּד. שְׁנֵה בְּאַכִילָתוֹ, הַבְּכוֹר נֹאכֵל לְכֹהֲנִים, וְהַמְעֵשֶׁר לְכָל אָדָם, וְנֹאכְלִין בְּכֹל הָעִיר, בְּכֹל מֵאֲכָל, לְשָׁנֵי יָמִים וְלֵילָה אֶחָד. הַפֶּסַח אֵינוֹ נֹאכֵל אֶלָּא בַלַּיְלָה, וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֶלָּא עַד חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֶלָּא לְמִנוּחַ, וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֶלָּא צָלִי.

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בֵּהוּ: (א) מְקַל וְחוֹמֵר. (ב) וּמְגִזְרָה שְׁוֵה. (ג) מְבַנֵּן אָב מִכְּתוּב אֶחָד, וּמְבַנֵּן אָב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. (ד) מְכַלֵּל וּפְרֵט. (ה) וּמְפָרֵט וּכְלָל. (ו) כְּלָל וּפְרֵט וּכְלָל, אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעִין הַפְּרֵט. (ז) מְכַלֵּל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפְרֵט, וּמְפָרֵט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכַלֵּל. (ח) כָּל דָּבָר שֶׁהִיא בְּכַלֵּל וַיֵּצֵא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד, לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצֻמוֹ יֵצֵא, אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כִּלּוֹ יֵצֵא. (ט) כָּל דָּבָר שֶׁהִיא בְּכַלֵּל, וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טָעוֹן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעֵנִינוּ, יֵצֵא לְהַחֲמִיר. (י) כָּל דָּבָר שֶׁהִיא בְּכַלֵּל, וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טָעוֹן אַחֵר שֶׁלֹּא כְּעֵנִינוּ, יֵצֵא לְהַקֵּל וּלְהַחֲמִיר. (יא) כָּל דָּבָר שֶׁהִיא בְּכַלֵּל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ, אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לְכַלְלוֹ, עַד שְׂיַחֲזִירוּנוּ הַכְּתוּב לְכַלְלוֹ בְּפִירוּשׁ. (יב) דָּבָר הַלָּמֵד מֵעֵנִינוּ, וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפוֹ. (יג) וְכֵן (נ"א וְכֵן) שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת זֶה, עַד שְׂיָבֵא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיַּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְשֵׁם נְעַבְדְּךָ בְּיִרְאָה, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת.

קִדְשׁ דְּרַבֵּן

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמַה רַבָּא מְבַרְךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא.
יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמַה דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְעֵלְמָא מִן כָּל (בַּעֲשִׂי"ת לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמָא מְכָל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאָמְרִין בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן.
עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן, וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, וְעַל כָּל מָאן דְעֵסְקִין בְּאוֹרֵיתָא, דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא, חֲנָא וְחֲסֵדָא וְרַחֲמִין, וְחַיִּין אָרִיכוֹן, וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי, וּפְרָקְנָא, מִן קִדָּם אָבוּהוֹן דִּי בְּשְׁמַיָּא (וְאַרְעָא), וְאָמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים (טוֹבִים) עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בַּעֲשִׂי"ת יֵשׁ אֹמְרִים: הַשְּׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו, הוּא (בְּרַחֲמָיו) יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

תפלת שחרית

מְזֻמּוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד. אֲרוֹמְמֶךָ יְיָ כִּי דַלִּיתָנִי, וְלֹא שְׁמַחְתָּ אֵיבֵי לִי. יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁנַעַתֵי אֱלִיךָ וְתִרְפָּאֵנִי. יְיָ הַעֲלִיתָ מִן שָׂאוֹל נַפְשִׁי, חֵייתָנִי מִיַּרְדֵי בּוֹר. זָמְרוּ לִי חֲסִידַי, וְהוֹדוּ לְזָכְרִי קִדְשׁוֹ. כִּי רָגַע בְּאֶפֶס, חַיִּים בְּרַצוֹנוֹ, בְּעָרְב יָלִין בְּכִי, וְלִבְקָר רָנָה. וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי, בַּל אָמוּט לְעוֹלָם. יְיָ בְּרַצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרֵי עֹז, הַסְתַּרְתָּ פְּנִיךָ, הֵייתִי נִבְהָל. אֱלִיךָ יְיָ אֶקְרָא, וְאֵל אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן. מַה בָּצַע בְּדַמִּי, בְּרַדְתִּי אֵל שְׁחַת, הַיּוֹדֵךָ עֶפֶר, הַיִּגִּיד אֲמַתְךָ. שְׁמַע יְיָ וְחַנּוּנִי, יְיָ הִיָּה עֹזֵר לִי. הַפְּכַת מִסְפְּדֵי לְמַחוּל לִי, פִּתְחַת שְׁקִי וְתִאֲזַנְנִי שְׁמַחָה. לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ.

קדיש יתום

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזַמַּן קָרִיב, וְאָמְרוּ
אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֵלְמָא.
וַיִּתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל
שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְעֵלְמָא מִן כָּל (בעשי"ת לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמָא מְכָל)
בְּרַכְתָּא וּשְׂרִתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְאָמְרוּן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמָא, וְחַיִּים (טוֹבִים) עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ
אָמֵן.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת יש אומרים: הַשְׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

הַרְיֵנִי מְזַמֵּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאִי. לְשֵׁם יְחִוּד קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
וְשִׁכְיִנְתִּיהּ, עַל יְדֵי הַהוּא טְמִיר וְנֶעְלָם, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, בְּרוּךְ הוּא, בְּרוּךְ עֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, בְּרוּךְ
אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם, בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ, בְּרוּךְ מְרַחֵם
עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו, בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיָּם לְנֶצַח,
בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בְּרוּךְ שְׂמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל
הָאֵב הַרְחֵמוּ, הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ, מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו,
וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ. נְהַלְלֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזַמִּירוֹת, וּנְגַדְלֶךָ
וּנְשַׁבַּחְךָ וּנְפָאֲרֶךָ וּנְזַכִּיר שְׁמֶךָ, וְנִמְלִיכֶךָ, מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ, יְחִיד, חַי
הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַדִּי עַד שְׂמוֹ הַגְּדוֹל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ
מְהַלֵּל בְּתִשְׁבַּחוֹת.

הוֹדוּ לִי קְרָאוּ בְּשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילְתִּיו. שִׁירוּ לוֹ, זַמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ
בְּכָל נְפְלְאוֹתָיו. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קַדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ. דַּרְשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ,
בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּתְמִיד. זְכְרוּ נְפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְתִּיּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִּיהוּ. זָרַע

יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו.
זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צְוֶה לְאַלְפֵי דוֹר. אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם,
וַיְשׁוּבוּעָתוֹ לְיִצְחָק. וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. לֵאמֹר,
לְךָ אֶתְנוּ אֶרֶץ כְּנָעַן, חֶבְל נַחֲלַתְכֶם. בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר, כַּמַּעַט וְגָרִים
בָּהּ. וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר. לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ
לְעֹשֶׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים. אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי, וּבַנְּבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ.
שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ, בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ. סִפְרוּ בַּגּוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ,
בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו. כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל
אֱלֹהִים. כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה. הוֹד וְהָדָר לִפְנֵינוּ,
עַז וְחִדְוָה בְּמִקְמוֹ. הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד וְעֹז. הָבוּ לַיְיָ
כְּבוֹד שְׁמוֹ, שָׂאוּ מִנְחָה וּבָאוּ לִפְנֵינוּ, הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קִדְשׁ. חִילוּ
מִלִּפְנֵינוּ כָּל הָאָרֶץ, אֶף תַּכּוֹן תִּבֵּל בַּל תִּמּוּט. יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם, יְיָ מָלְךְ. יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ, יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר
בּוֹ. אֲזִי יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיַּעַר, מִלִּפְנֵי יְיָ, כִּי בָא לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ. הוֹדוּ לַיְיָ כִּי
טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ. וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן
הַגּוֹיִם, לְהַדּוֹת לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֻלָּתְךָ. בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם, אָמֵן, וְהִלֵּל לַיְיָ. רוּמְמוֹ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדּוֹם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא. רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ
לְהַר קְדָשׁוֹ, כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהוּא רַחוּם, יַכְפֹּר עוֹן, וְלֹא יִשְׁחִית,
וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ. אַתָּה יְיָ, לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ
מִמֶּנִּי, חִסְדֶּךָ וְאַמְתֶּךָ תִּמְיֵךְ יִצְרוּנִי. זָכַר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחִסְדֶּיךָ, כִּי מֵעוֹלָם
הִמָּה. תִּנּוּ עַז לְאֱלֹהִים, עַל יִשְׂרָאֵל גְּאֻתוֹ, וְעַז בְּשַׁחֲקִים. נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמִּקְדָּשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן עַז וְתַעֲצֻמוֹת לְעָם, בְּרוּךְ אֱלֹהִים. אֵל
נְקֻמוֹת יְיָ, אֵל נְקֻמוֹת הוֹפִיעַ. הַנְּשֵׂא שִׁפְט הָאָרֶץ, הַשֵּׁב גְּמוּל עַל גְּאִים.
לַיְיָ הַיְשׁוּעָה, עַל עַמֶּךָ בְּרַכְתֶּךָ סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגֹּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה. יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטַח בְּךָ. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם קְרָאֵנוּ. הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ, וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ, וּרְעַם וְנִשְׂאֵם עַד
הָעוֹלָם. נִפְשָׁנוּ חִכְתָּה לַיְיָ, עֲזָרְנוּ וּמְגִנָּנוּ הוּא. כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לַבָּנוּ, כִּי בְּשֵׁם

קדשו בטחנו. יהי חסדך יי עלינו, באשר יחלנו לך. הראנו יי חסדך, וישעך ותתן לנו. קומה עזרתה לנו, ופדנו למען חסדך. אנכי יי אלהיך, המעלך מארץ מצרים, הרחב פיה ואמלאהו. אשרי העם שככה לו, אשרי העם שיי אלהיו. ואני בחסדך בטחתי, יגל לבי בישועתך, אשרה ליי, כי גמל עלי.

אין אומרים מזמור לתודה בערב יום כפור, ולא בערב פסח, ולא בחול המועד פסח

מזמור לתודה, הריעו ליי כל הארץ. עבדו את יי בשמחה, באו לפניו ברננה. דעו כי יי הוא אלהים, הוא עשנו, ולו אנחנו, עמו וצאן מרעיתו. באו שעריו בתודה, חצרותיו בתהלה, הודו לו ברכו שמו. כי טוב יי, לעולם חסדו, ועד דר ודר אמונתו.

יהי כבוד יי לעולם, ישמח יי במעשיו. יהי שם יי מברך, מעתה ועד עולם. ממזרח שמש עד מבואו, מהלל שם יי. רם על כל גוים יי, על השמים כבודו. יי שמך לעולם, יי זכרך לדר ודר. יי בשמים הכין כסאו, ומלכותו בכל משלה. ישמחו השמים ותגל הארץ, ויאמרו בגוים, יי מלך. יי מלך, יי מלך, יי ימלך לעלם ועד. יי מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. יי הפיר עצת גוים, הניא מחשבות עמים. רבות מחשבות בלב איש, ועצת יי היא תקום. עצת יי לעולם תעמד, מחשבות לבו לדר ודר. כי הוא אמר ויהי, הוא צוה ויעמד. כי בחר יי בציון, אנה למושב לו. כי יעקב בחר לו יה, ישראל לסגלתו. כי לא יטש יי עמו, ונחלתו לא יעזב. והוא רחום וכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפו, ולא יעיר כל חמתו. יי הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו.

אשרי יושבי ביתך, עוד יהללך סלה. אשרי העם שככה לו, אשרי העם שיי אלהיו. תהלה לדוד, ארוממך אלוהי המלך, ואברכה שמך לעולם

וְעַד. בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאֶהְלֶלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרֹתֶיךָ נִגְיָדוּ. הַדָּר כְּבוֹד הַיּוֹדֶךָ, וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדֻלְתֶּךָ אֲסַפְּרָנָה. זָכָר רַב טוֹבֶךָ יִבְיָעוּ, וְצִדְקֹתֶךָ יִרְנְנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ, אַרְךְ אַפַּיִם וּגְדֹל חֶסֶד. טוֹב יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֵיךָ יִבְרַכּוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרֹתֶךָ יִדְבְּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְבַנְי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו, וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמְמַשְׁלֶתֶךָ בְּכָל דָּר וָדָר. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנִּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתַח אֶת יַדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן. צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְרָכָיו, וְחֹסֵיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת. רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהַבָּיו, וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד. תִּהְלֶת יְיָ יִדְבַּר פִּי, וַיִּבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְיָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ, הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יְיָ. אֶהְלֶלְךָ יְיָ בַּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדִי. אֵל תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים, בְּבֶן אָדָם שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה. תִּצַּא רוּחוֹ יֵשֵׁב לְאֲדָמְתוֹ, בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֲשֻׁתָּנוֹתָיו. אֲשֶׁרֵי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שִׁבְרוּ עַל יְיָ אֱלֹהָיו. עֲשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, הַשְׁמֵר אֵמֶת לְעוֹלָם. עֲשֶׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים, נִתֵן לֶחֶם לַרְעֵבִים, יְיָ מִתִּיר אֲסוּרִים. יְיָ פִקַּח עוֹרִים, יְיָ זָקֵף כְּפוּפִים, יְיָ אֱהַב צַדִּיקִים. יְיָ שִׁמֵּר אֶת גְּרִים, יִתּוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזוֹד, וְדַרְךְ רְשָׁעִים יַעֲוֶת. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן, לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ, כִּי טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי נָעִים, נֶאֱוָה תִהְלָהּ. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנַס. הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב, וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם. מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכְבִים, לְכָלֶם שְׁמוֹת יִקְרָא. גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ, לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר. מְעוֹדֵד עַנּוּיִם יְיָ, מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדִּי אַרְךְ. עֲנֵנו לֵי בְתוּדָה, זִמְרוּ

לְאֱלֹהֵינוּ בְּכִנּוּר. הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים, הַמְכִּין לְאָרֶץ מָטָר, הַמְצַמֵּחַ הָרִים חֲצִיר. נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה, לְבָנִי עֶרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ. לֹא בְּגִבּוֹרֵת הַסּוֹס יִחְפָּץ, לֹא בְּשׂוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה. רוֹצֶה יְיָ אֶת יִרְאָיו, אֶת הַמִּיֻּחָלִים לְחִסְדּוֹ. שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֶת יְיָ, הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן. כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ, בָּרֶךְ בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ. הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שָׁלוֹם, חֲלָב חֲטִיִּם יִשְׂבִיעֶךָ. הַשְׁלַח אֲמַרְתוּ אָרֶץ, עַד מֵהָרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ. הִנֵּתָן שְׁלֵג כַּצֶּמֶר, כַּפּוֹר כַּאֲפֹר יִפְיֹר. מִשְׁלִיךְ קָרְחוֹ כְּפִתִּים, לִפְנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמוּד. יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֵשֵׁב רוּחוֹ וַיִּזְלוּ מַיִם. מִגִּיד דְּבָרָיו לַיַּעֲקֹב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל. לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם, הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים. הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹ. הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרַח, הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי אוֹר. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם. יִהְלֹוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ. וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם, חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר. הִלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ, תַּנְיִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת. אֲשׁוּבָרְךָ שְׁלֵג וְקִיטוֹר, רוּחַ סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ. הַהָרִים וְכָל גְּבְעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים. הַחִיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף. מַלְכֵי אָרֶץ וְכָל לְאֻמִּים, שָׂרִים וְכָל שְׂפִטֵי אָרֶץ. בַּחוּרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת, זִקְנִים עִם נְעָרִים. יִהְלֹוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הוֹדוּ עַל אָרֶץ וּשְׁמַיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ וַתִּהְלַח לְכָל חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ, הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ, שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ, תִּהְלְתוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים. יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו, בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם. יִהְלֹוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל, בְּתֵף וְכִנּוֹר יִזְמְרוּ לוֹ. כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ, יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה. יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכַבּוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבוֹתָם. רוּמָמוֹת אֵל בְּגְרוֹנָם, וַחֲרַב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם. לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם, תּוֹכַחוֹת בְּלְאֻמִּים. לְאָסוֹר מִלְכֵיהֶם בְּזִקִּים, וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בָרָזֶל. לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב, הֲדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו, הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזָו. הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ. הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר. הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחוּל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְב. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה. כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ. כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ.

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן, שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם, הַלְלוּיָהּ. בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן.

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יְיָ, לְעֵינַי כָּל הַקְּהֵל, וַיֹּאמֶר דָּוִד, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַהוֹד, כִּי כֹל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה, וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכֹל לְרֹאשׁ. וְהַעֲשֶׂר וְהַכְּבוֹד מְלִפְנֵיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכֹל, וּבִיָּדְךָ כָּח וּגְבוּרָה, וּבִיָּדְךָ לְגִדּוֹל וּלְחִזּוֹק לְכֹל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתְּךָ. אַתָּה הוּא יְיָ לְבָדְךָ, אַתָּה עֹשֵׂת אֶת הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְכֹל צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיַּמִּים וְכֹל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּל־כֵּסֶף, וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים. אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם, וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם. וּמִצִּאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ –

וְכָרוֹת עָמוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי, הַחֲתִי, הָאֱמֹרִי, וְהַפְּרִזִּי, וְהַיְבוּסִי, וְהַגְּרִגְשִׁי, לָתֵת לְזָרְעוֹ, וּתְקַם אֶת דְּבָרֶיךָ, כִּי צִדִּיק אַתָּה. וּתְרָא אֶת עֵינַי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, וְאֶת זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף. וּתְתַן אֶתֶּת וּמִפְתִּים בְּפִרְעֹה, וּבְכָל עֲבָדָיו, וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ, כִּי יִדְעָתָּ כִּי הִזִּידוּ עָלֶיְהֶם, וּתַעַשׂ לְךָ שֵׁם כְּהִיּוֹם הַזֶּה. וְהִים בְּקַעְתָּ לְפָנֵיהֶם, וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה, וְאֶת רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ אֲבֹן בְּמִים עֲזִים.

וַיֹּשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם, וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם
מֵעַל שְׁפַת הַיָּם. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם
וַיֵּרְאוּ הָעַם אֶת יְיָ, וַיֹּאמְרוּ בְּיַד יְיָ וּבַמַּשָּׁה עָבְדוּ.

אֲזַי יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ, וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר,
אֲשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָאָה גָאָה, סוּס וָרֶכֶב וָרָמָה בַּיָּם. עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי
לִישׁוּעָה, זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ, אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמָנְהוּ. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה, יְיָ שְׁמוֹ.
מִרְכַּבַּת פָּרְעָה וְחִילוֹ יָרָה בַּיָּם, וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בַּיָּם סוּף. תְּהַמֹּת
יִכְסִימוּ, יָרְדוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן. יְמִינֶךָ יְיָ נִאֲדָרִי בַּכַּחַ, יְמִינֶךָ יְיָ תִרְעַץ
אוֹיֵב. וּבִרְבַּ גְּאוּנֶךָ תִּתְהַרֵס קַמְיֶךָ, תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֵמוּ כֶּקֶשׁ. וּבְרוּחַ
אֲפִיֶךָ נִעְרְמוּ מַיִם, נִצְבוּ כְמוֹ נֵד נְזֻלִים, קִפְאוּ תְהַמֹּת בְּלֵב יָם. אָמַר אוֹיֵב
אֶרְדֹּף אֲשִׁיג אֶחְלַק שָׁלַל, תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי, אָרִיק חֲרָבִי, תִּזְרִישְׁמוּ יָדַי.
נִשְׁפְּתוּ בְרוּחֶךָ כְּסָמוֹ יָם, צָלְלוּ כְּעוֹפְרוֹת בְּמַיִם אֲדִירִים. מִי כְמֹכָה בְּאֵלִים
יְיָ, מִי כְמֹכָה נִאֲדָר בְּקֹדֶשׁ, נוֹרָא תְהַלֵּת, עָשָׂה פִּלְאָ. נְטִיתָ יְמִינֶךָ,
תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ. נְחִיתָ בְּחִסְדֶּךָ עִם זֹו גְּאֻלְתָּ, נְהַלְתָּ בְּעִזָּה אֶל נוֹה קֹדֶשְׁךָ.
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן, חִיל אַחֲזוּ יִשְׁבִּי פִּלְשֵׁת. אֲזַי נִבְהָלוּ אֱלוֹפֵי אֲדוּם, אֵילֵי
מוֹאָב יֹאחֲזִמוּ רַעַד, נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵי כְנָעַן. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד,
בְּגֹדֹל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן, עַד יַעֲבֹר עִמָּךָ יְיָ, עַד יַעֲבֹר עִם זֹו קִנְיָתָ. תִּבְאָמוּ
וְתִטְעֵמוּ בְּהַר נַחֲלֹתֶךָ, מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלֹתָ יְיָ, מִקְדָּשׁ, אֲדֹנָי, כּוֹנְנֵי יְדִידֶךָ.
יְיָ | יְמַלֵּךְ לְעֵלְמָם וְעַד. יְיָ יְמַלֵּךְ לְעֵלְמָם וְעַד. יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלְמָם
וּלְעֵלְמֵי עֲלִמְיָא. כִּי בָא סוּס פָּרְעָה בְּרֶכֶב וּבִפְרָשָׁיו בַּיָּם, וַיִּשָּׁב יְיָ עֲלֵהֶם
אֶת מֵי הַיָּם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֶּשֶׁה בְּתוֹךְ הַיָּם. כִּי לֵי הַמְּלוּכָה,
וּמִשָּׁל בְּגוֹיִם. וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפֹּט אֶת הָרַע, וְהִיָּתָה לֵי
הַמְּלוּכָה. וְהָיָה יְיָ לְמַלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ
אֶחָד. (וּבְתוֹרַתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד.)

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ, הָאֵל הַמְּלִיךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
כִּי לָךְ נָאָה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבַחָה, הַלֵּל וְזַמְרָה, עֲזֹ

וּמְמַשְׁלָה, נִצַּח, גְּדֵלָה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתַפְאֵרֶת, קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת. בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתַשְׁבְּחוֹת, אֵל
הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֵרָה, מֶלֶךְ, אֵל, חַי
הָעוֹלָמִים.

בעשי"ת:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים קִרְאתֶיךָ יי. אֲדַנִּי שְׁמַעַה בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה
אֲזִנֶיךָ קְשׁוּבוֹת, לְקוֹל תַּחֲנוּנָי. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְה, אֲדַנִּי, מִי יַעֲמֵד. כִּי
עָמַד הַסְּלִיחָה, לְמַעַן תִּגְוֶרָא. קוִיִּתִּי יי קוִיִּתָּה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלֵתִי.
נַפְשִׁי לִי, מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר, שְׁמָרִים לְבַקֵּר. יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יי, כִּי עִם יי
הַחֲסֵד, וְהִרְבֵּה עֲמוֹ פְדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

ש"ץ

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מְלְכוּתָהּ
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ
אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֵלְמָא.
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
שְׁמֵהּ דְקְדוּשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְעֵלְמָא מִן כָּל (בעשי"ת לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמָא מְכָל)
בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְאִמְרוּן בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

ש"ץ בְּרָכוּ אֶת יי הַמְּבָרַךְ.

קהל וש"ץ בְּרוּךְ יי הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חוֹשֶׁךְ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל.

הַמְּאִיר לְאָרֶץ וְלִדְרִים עָלֶיךָ בְּרַחֲמִים, וּבִטּוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד

מעשה בראשית. מה רבו מעשיך יי, כלם בחכמה עשית, מלאה הארץ קנייך. המלך המרום לבדו מאז, המשבח והמפאר והמתנשא מימות עולם. אלהי עולם, ברחמיך הרבים רחם עלינו, אדון עזנו צור משגבנו, מגן ישענו משגב בעדנו. אל ברוך גדול דעה, הכין ופעל זהרי חמה, טוב יצר כבוד לשמו, מאורות נתן סביבות עזו, פנות צבאו קדושים רוממי שדי, תמיד מספרים כבוד אל וקדשותו. ותתברך יי אלהינו על שבח מעשה ידיך, ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה.

ותתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים, ישתבח שמך לעד מלכנו, יוצר משרתים, ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם, ומשמיעים ביראה יחד בקול, דברי אלהים חיים ומלך עולם. כלם אהובים, כלם ברוים, כלם גבורים, וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם. וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה, בשירה ובזמרה, ומברכים ומשבחים, ומפארים ומעריצים, ומקדישים וממליכים:

את שם האל, המלך הגדול, הגבור והנורא, קדוש הוא. וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה, ונותנים רשות זה לזה, להקדיש ליוצרים בנחת רוח, בשפה ברורה ובנעימה, קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה:

קדוש, קדוש, קדוש, יי צבאות, מלא כל הארץ כבודו.

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת שרפים, לעמתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יי ממקומו.

לאל ברוך נעימות ותנו, למלך אל חי וקיים זמרות יאמרו ותשבחות

יִשְׁמָיעוּ, כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בְּעַל מְלַחְמוֹת, זֹרֵעַ צְדָקוֹת, מְצַמֵּיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרֵא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. כְּאֹמֹר, לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תִּאִיר, וְנִזְכָּה כְּלָנוּ מִהֲרָה לְאוּרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת.

אַהֲבָה רַבָּה אֶהְבְּתֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חֲמֵלָה גְדוֹלָה וַיִּתְּרָה חֲמֵלָתְךָ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מְלַכְנוּ, בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְּךָ, וַתִּלְמַדְם חֻקֵי חַיִּים, כִּן תִּחַנְּנוּ וַתִּלְמַדְנוּ. אָבִינוּ, הָאֵב הַרְחֵמוּ, הַמְּרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבְנוּ לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמְעַ, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד וַתּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהֵאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְדַבַּק לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וַיַּחֲד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעַד. כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ, נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ. וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כְּנִפּוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכְנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ, כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה, וּבְנוּ בְּחֵרֶת מְכַל עִם וְלָשׁוֹן. וְקִרְבַּתֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאֵמֶת, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֲדֶךָ בְּאַהֲבָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

(יחיד אומר: אל מלך נאמן.)

שְׁמַע | יִשְׂרָאֵל, יְיָ | אֱלֹהֵינוּ, יְיָ | אֶחָד.
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעַד.

וְאַהֲבַת אֶת יְיָ | אֱלֹהֶיךָ, בְּכָל | לִבְבֶּךָ, וּבְכָל נַפְשְׁךָ, וּבְכָל מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר | אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם, עַל | לִבְבֶּךָ. וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ, וְדַבַּרְתָּ בָם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְּךָ, וּבְקוּמְךָ. וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת | עַל יָדְךָ, וְהָיוּ לְטִטְפֹת בֵּין | עֵינֶיךָ. וְכִתְבָתָּם | עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמָעוּ אֵל מִצְוֹתַי, אֲשֶׁר | אֲנֹכִי מְצַוֶּה | אֶתְכֶם הַיּוֹם,

לְאַהֲבָה אֶת יְיָ | אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ, בְּכֹל | לְבַבְכֶם וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם. וְנִתַּתִּי
מִטֶּר | אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ, יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ, וְאֲסַפֶּת דְּגַנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ.
וְנִתַּתִּי | עֵשֶׂב | בְּשֹׁדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאֲכַלְתָּ וְשִׂבַּעְתָּ. הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּח
לְבַבְכֶם, וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם | אֱלֹהִים | אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה |
אֵף יְיָ בְּכֶם, וְעָצַר | אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר, וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת
יְבוּלָהּ, וְאֲבַדְתֶּם | מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה | אֲשֶׁר | יְיָ נָתַן לָכֶם.
וְשִׁמְתֶם | אֶת דְּבָרֵי | אֱלֹהַ עַל | לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם | אֶתֶם
לְאוֹת | עַל יַדְכֶם, וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין | עֵינֵיכֶם. וּלְמַדְתֶּם | אֶתֶם | אֶת
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ, וּבְשֹׁכְבְךָ, וּבְקוּמְךָ.
וּכְתַבְתֶּם | עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. לְמַעַן | יִרְבוּ | יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם |
עַל הִאֲדָמָה | אֲשֶׁר נִשְׁבַּע | יְיָ לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם | עַל
הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר | יְיָ | אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר | אֶל בְּנֵי | יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם,
וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְּגְדֵיהֶם לְדֹרֹתֶם, וְנִתְּנוּ | עַל צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית, וִירְאִיתֶם | אֹתוֹ וַיִּזְכַּרְתֶּם | אֶת כָּל מִצְוֹת | יְיָ,
וַעֲשִׂיתֶם | אֹתָם, וְלֹא תִתּוּרוּ | אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי | עֵינֵיכֶם, אֲשֶׁר אֶתֶם
זֹנִים | אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם | אֶת כָּל מִצְוֹתַי, וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
לְאֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְיָ | אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי | אֶתְכֶם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,
לְהִיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי | יְיָ | אֱלֹהֵיכֶם.

אָמֶת וַיְצִיב, וְנָכוֹן וְקִיָּם, וַיִּשֶׁר וְנֶאֱמָן, וְאָהוּב וְחָבִיב, וְנֶחְמַד וְנָעִים, וְנוֹרָא
וְאֲדִיר, וּמִתְקָן וּמְקַבֵּל, וְטוֹב וַיִּפֶּה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אָמֶת
אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ, צוֹר יַעֲקֹב, מְגוֹן יִשְׂרָאֵל, לְדֹר וָדֹר הוּא קִיָּם, וְשִׁמוֹ
קִיָּם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמִלְכוּתוֹ וְאֶמוּנָתוֹ לְעֵד קִיָּמֶת. וַדְּבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים,
נֶאֱמָנִים וְנֶחְמַדִּים לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ, עַל בְּנֵינוּ
וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ.

על הראשונים ועל האחרונים, דבר טוב וקיים לעולם ועד, אמת ומונה חק ולא יעבר. אמת שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלכנו מלך אבותינו, גאלנו גאל אבותינו, יוצרנו צור ישועתינו, פודנו ומצילנו מעולם שמה, אין אלהים זולתך.

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל דור ודור. ברום עולם מושבך, ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ. אשרי איש שישמע למצותיך, ותורתך ודברך ישים על לבו. אמת, אתה הוא אדון לעמך, ומלך גבור לריב ריבם. אמת, אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון, ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע. ממצרים גאלתנו, יי אלהינו, ומבית עבדים פדיתנו. כל בכוריהם הרגת, ובכורך גאלת, וים סוף בקעת, וזדים טבעת, וידידים העברת, ויכסו מים צריהם, אחד מהם לא נותר. על זאת שבחו אהובים ורוממו אל, ונתנו ידידים זמרות שירות ותשבחות, ברכות והודאות, למלך אל חי וקיים, רם ונשא, גדול ונורא, משפיל גאים, ומגביה שפלים, מוציא אסירים, ופודה ענוים, ועוזר דלים, ועונה לעמו בעת שועם אליו.

תהלות לאל עליון, ברוך הוא ומברך. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה, ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי, מי כמכה נאדר בקדש, נורא תהלת, עשה פלא. שירה חדשה שבחו גאולים לשמה על שפת הים, יחד כלם הודו והמליכו ואמרו:
יי ימלך לעולם ועד.

צור ישראל, קומה בעזרת ישראל, ופדה כנאמך יהודה וישראל. גאלנו יי צבאות שמו, קדוש ישראל. ברוך אתה יי גאל ישראל.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקַנְיָה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בעשי"ת:

זְכַרְנוּ לַחַיִּים, מְלַךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכֹתְבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מֶגֶן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בחורף:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי, מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ, מְלַךְ מַמְיֵת וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה.

בעשי"ת:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וּנְאַמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

קדושה

נְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם, כְּשֵׁם שְׁמִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשָׁמַי מְרוֹם, כְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ, יי צְבָאוֹת, מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

לְעַמְתֶּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ.

וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁה כְּתוּב לְאִמֹר:

יְמַלֵּךְ יי לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּהָ.

ש"ץ: לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּהּ, וּלְנֶצַח נִצָּחִים קְדוּשַׁתְךָ נְקַדִּישׁ, וְשִׁבְחָהּ, אֱלֹהֵינוּ, מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ (**בְּעִשִׁי"ת:** הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ).

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ (**בְּעִשִׁי"ת:** הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ).

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאַנוּשׁ בִּינָה. חֲנִנּוּ מֵאַתָּה דַּעָה, בִּינָה וְהַשְׁפֵּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי, חוֹנֵן הַדַּעַת.

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ, וְקִרְבָנוּ מִלְכָנוּ לְעִבוּדְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה.

סֵלַח לָנוּ, אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מָחַל לָנוּ, מִלְכָנוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, חַנוּן הַמְרַבֵּה לְסִלְחָת.

רְאֵה בְּעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבָנוּ, וּגְאֹלָנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי גוֹאֵל חֲזָק אַתָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

(בתענית צבור מוסיף הש"ץ)

עֲנֵנוּ, יְיָ, עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל תִּפְּן אֵל רְשָׁעֵנוּ, וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנַנְתֵּנוּ. הֲיִיה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ, יְהִי נָא חֲסִידְךָ לְנַחֲמֵנוּ, טָרָם נִקְרָא אֱלֹהֵי עֲנֵנוּ, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִיא טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשָׁמַע. כִּי אַתָּה, יְיָ, הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה.)

רַפְּאֵנוּ, יְיָ, וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה, כִּי תִהְלַתֵּנוּ אַתָּה, וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מְלֹךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרַךְ עַלְיֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מֵינֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה, (בְּקִיץ) וְתֵן בְּרַכָּה (בַּחֲרֹף) וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה

עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ, וּבְרַךְ שְׁנַתֵּנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְבַרַךְ הַשָּׁנִים.

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרוּתֵנוּ, וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה, וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה, וּמְלוּךְ עַלְיֵנוּ אַתָּה, יְיָ, לְבַדְּךָ בַּחֲסֵד וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְלֹךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט (בַּעֲשִׂי"ת הַמְּלֹךְ הַמִּשְׁפָּט).

וּלְמַלְשֵׁינִים אֵל תִּהְיֶה תִקְוָה, וְכָל הַרְשָׁעָה כִּרְגַע תִּאבֵּד, וְכָל אוֹיְבֵיךָ

מְהֵרָה יִפְרָתוּ, וְהִזְדִּים מְהֵרָה תַעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַנִּיעַ בְּמֵהֵרָה
בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, שֶׁבֵר אֲיָבִים וּמְכַנִּיעַ זָדִים.

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל פְּלִיטַת
סוּפְרִיָהֶם, וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַלֵינוּ, יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר
טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֲלֻקְנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם, וְלֹא
יָבוֹשׁ כִּי בָךְ בְּטַחְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִשְׁעוֹן וּמִבְטָח לַצְדִּיקִים.

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תְּשׁוּב, וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כְּאַשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבִנְה
אוֹתָהּ בְּקִרּוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם, וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תִּכְוֵן. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

אֶת צֶמַח דָּוִד עֲבַדְךָ מְהֵרָה תִצְמַיֵחַ, וְקִרְנוֹ תִרּוֹם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ
קוִינֵנו כָּל הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְצַמֵּיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה.

שְׁמַע קוֹלְנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עַלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
תְּפִלָּתְנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמְלַפְנִיד, מְלַכְנוּ, רִיקָם
אֵל תִּשְׁיַבְנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

רְצֵה, יי אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם, וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לְדַבֵּר
בִּיתְךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל, וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

(בְּרֵאשׁ חֹדֶשׁ וּבַחֹל הַמוֹעֵד אוֹמְרִים כֹּאן "יַעֲלֶה וְיָבֵא":)

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא, וְיִגִּיעַ, וְיִרְאֶה, וְיִרְצֶה, וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד,
וְיִזְכֵּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ, וְיִזְכְּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכְּרוֹן מְשִׁיחַ בְּנוֹ דָּוִד עֲבַדְךָ,

וְזָכְרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה, וְזָכְרוּן כָּל עַמֵּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ,
לְפִלִיטָה, לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם
לְרֵאשֵׁי חֹדֶשׁ: רֵאשֵׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה.
לְפֶסַח: חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה.
לְסֻכּוֹת: חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה.

זָכְרֵנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים.
וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, חוּס וְחַנּוּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מִלְּךָ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ
לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וָעֶד,
צוּר חַיִּינוּ, מְגֹן יְשׁוּעָנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדֶה לָּךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נְשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָּךְ, וְעַל נְסִיךְ שְׂבָכָל יוֹם
עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת, עָרַב וּבָקָר וְצִהָרִים, הַטּוֹב,
כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם, כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ, מֵעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָּךְ.

מוֹדִים דְּרַבֵּן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָּךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר,
יוֹצֵרנוּ, יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל
שְׁהַחֲיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תַּחֲיֵנוּ וְתַקִּימֵנוּ, וְתַאֲסוּף גְּלוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קְדֻשָּׁה, לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם, עַל שְׂאֲנַחְנוּ
מוֹדִים לָּךְ. בְּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדָאוֹת.

(לְחִנּוּכָה וּפְנִימִי):

על הנסים, ועל הפרקו, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

לחנכה:

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה. ואחר כן באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול.

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלושה עשר לחודש שנים עשר, הוא חודש אדר, ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד.

(בעשי"ת: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך.)

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו את שמך באמת, האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות.

(הש"ץ אומר: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים, עִם קְדוּשָׁה, כְּאֲמֹר.

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ. (קהל-כֹּן יְהִי רְצוֹן)
יָאֵר יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ. (קהל-כֹּן יְהִי רְצוֹן)
יִשָּׂא יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיֵּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם. (קהל-כֹּן יְהִי רְצוֹן))

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
בְּרַכְנוּ, אָבִינוּ, כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה לָנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ,
תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וַיְצַדֵּקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ.

(בעשי"ת: בְּסִפּוּר חַיִּים, בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם, וּפְרִנְסָה טוֹבָה, נִזְכָּר וְנִכְתָּב
לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם.)

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם.

(יְהִיו לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.)

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ, וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדִּים,
וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲיָה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי.
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יִמְיָנְךָ וְעֲנֵנִי. יְהִיו לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת יש אומרים: הַשְׁלוֹם)
בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֲמָרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִבְנֶה בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְשֵׁם נֶעֱבְדְךָ בְּיִרְאָה כְּיָמֵי עוֹלָם
וְכַשְׁנֵיִם קַדְמוֹנוֹת. וְעַרְבֵה לֵי מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, כְּיָמֵי עוֹלָם
וְכַשְׁנֵיִם קַדְמוֹנוֹת.

וְדוֹי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְתְּנוּ,
שְׂאִין אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשֵׁי עֶרְף, לֹמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאנוּ.

אֲשַׁמְנוּ, בְּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבְרַנוּ דָּפִי. הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זָדְנוּ, חִמְסְנוּ, טָפְלְנוּ
שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ רַע, כְּזָבְנוּ, לָצְנוּ, מְרַדְנוּ, נֶאֱצְנוּ, סָרְרְנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְרְנוּ,
קִשְׁיֵנוּ עֶרְף. רִשְׁעֵנוּ, שְׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲוִינוּ, תַּעֲתָעֵנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל
הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ.

אֵל אֲרָךְ אַפָּיִם אַתָּה, וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ, וְדָרְךָ תִּשׁוּבָה הוֹרִיתָ.
גִּדְלַת רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדְךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזַרַע יִדְיָדֶיךָ. תִּפְּוֹן אֱלֵינוּ
בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַרְחָמִים. בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נִקְדָּם,
כְּהוֹדֵעַת לָעָנוּ מִקְדָּם. מִחֲרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב, כָּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כָּתוּב. וּבְצַל
כְּנֶפֶיךָ נְחִסָּה וְנִתְלוֹנוּ, כְּיוֹם וַיִּרְדּוּ יי בְּעָנָן. תַּעֲבוֹר עַל פִּשְׁעֵנוּ וְתִמְחָה אֶשְׁם,
כְּיוֹם וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם. תִּאֲזִין שׁוֹעֲתֵנוּ וְתִקְשִׁיב מִנוּ מְאֹמֵר, כְּיוֹם וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יי, וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְי, אֵל, רַחוּם, וְחַנוּן, אֶרְךָ אַפַּיִם, וְרַב חַסֵּד, וְאַמֶּת, נֹצֵר חַסֵּד לְאַלְפִים,
נִשְׂא עֶז, וְפָשַׁע, וְחַטָּאָה, וְנִקְהָה. וְסִלַּחַת לְעוֹנְנוֹ וּלְחַטָּאתָנוּ וּנְחַלְתָּנוּ.
סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מִחַל לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אֵתָה אֲדָנִי טוֹב
וְסִלַּח, וְרַב חַסֵּד לְכֹל קִרְאִיךָ.

אבינו מלכנו

לתענית צבור ולעשרת ימי תשובה:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, אֵין לָנוּ מִלְךְ אֶלָּא אֵתָה.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמִיךְ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, בָּרַךְ (בַּעֲשִׂי"ת: חֲדָשׁ) עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, בִּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, בִּטֵּל מִחֻשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, כָּלָה כָּל צָר וּמִשְׁטִין מֵעָלֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, סָתוּם פִּיּוֹת מִשְׁטִינֵינוּ וּמִקְטָרִיגֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, כָּלָה דְּבַר וְחָרָב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן וְשָׂמַד מִבְּנֵי
בְּרִיתְךָ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, מָנַע מִגְּפָה מִנְּחַלְתְּךָ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, סִלַּח וּמַחֵל לְכֹל עֲוֹנוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, מָחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, מָחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, הַחֲזִירְנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, קָרַע רוּעַ גִּזֵּר דִּינָנוּ.
אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, זָכְרָנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.

לתענית צבור:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, זְכַרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, זְכַרְנוּ לְגֵאֲלָה וְיִשׁוּעָה.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, זְכַרְנוּ לְפִרְנֹסָה וְכִלְכָּלָה.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, זְכַרְנוּ לְזִכּוּת.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, זְכַרְנוּ לְסְלִיחָה וּמְחִילָה.

לעשרת ימי תשובה:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פִּרְנֹסָה וְכִלְכָּלָה.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זִכּוּת.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה.

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, מָלֵא יַדֵּינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, מָלֵא אֲסַמֵּינוּ שְׂבַע.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁמַע קוֹלָנוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתָנוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, נָא אֵל תִּשְׁיבֵנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, תִּהְיֶה הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפְּנוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קִדְשֶׁךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחוּדֶךָ.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ.
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, נִקֵּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עַבְדֶּיךָ הַשְּׁפוּף.
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ.
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל, הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, חַנּוּנוּ וְעַנּוּנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד
וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

בימים ב' וה' אומרים והוא רחום

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל
חַמְתּוֹ. אַתָּה, יי, לֹא תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ, חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךָ תִּמְיֵד יִצְרוּנוּ.
הוֹשִׁיעֵנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתֵהֲלֶךְךָ. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה, אֲדַנִּי, מִי יַעֲמֵד. כִּי עֲמֵד הַסְּלִיחָה, לְמַעַן
תִּתְּנָה. לֹא בַחֲטָאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ, וְלֹא כְעֲוֹנוֹתֵינוּ תִגְמַל עֲלֵינוּ. אִם עֲוֹנֵינוּ
עָנוּ בָנוּ, יי, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. זְכֹר רַחֲמֶיךָ, יי, וְחֶסֶדְךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה.
יַעֲנֵנוּ יי בַּיּוֹם צָרָה, יִשְׁגְּבוּנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. יי הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ
בַּיּוֹם קְרָאָנוּ. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, חַנּוּנוּ וְעַנּוּנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, צְדָקָה עֲשֵׂה
עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ, וּזְכֹר לָנוּ אֶת
בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְעַתָּה, אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם בַּיּוֹם הַזֶּה, חֲטָאֵנוּ
רָשָׁעֵנוּ. אֲדַנִּי, כָּכָל צְדָקוֹתֶיךָ, יֵשֵׁב נָא אִפְּךָ וְחַמְתָּךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר
קְדוֹשְׁךָ, כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבְעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ, יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכֹל
סְבִיבוֹתֵינוּ. וְעַתָּה, שְׁמַע, אֱלֹהֵינוּ, אֶל תַּפִּלַּת עַבְדֶּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו, וְהָאֵר
פְּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם, לְמַעַן אֲדַנִּי.

הִטָּה, אֱלֹהֵי, אֲזַנְךָ וְשָׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמֵתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵיךָ, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ,

כי על רחמיך הרבים. אֲדֹנָי, שְׁמַעָה, אֲדֹנָי, סְלַחָה, אֲדֹנָי, הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
אל ותאחר, לְמַעַנְךָ, אֱלֹהִי, כי שְׁמַךְ נִקְרָא על עִירְךָ ועל עַמְּךָ. אֲבִינוּ הָאֵב
הַרְחֵמוּ, הִרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וְקִבַּץ נְפֻצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ.
יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם, כי אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ. וְעַתָּה, יי, אֲבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ
הַחֲמֵר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּלִנּוּ. הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ, צוּרֵנוּ
מִלְּכָנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ. חוֹסֵה, יי, על עַמְּךָ, וְאַל תִּתֵּן נַחֲלַתְךָ לְחַרְפָּה לְמַשָּׁל בָּם
גוֹיִם, לָמָּה לֵאמָרוּ בְּעַמִּים, אִיִּה נָא אֱלֹהֵיהֶם. יִדְעֵנו כי חֲטָאנוּ, וְאִין מִי
יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ, שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעַת צָרָה. יִדְעֵנו כי אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים,
צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. כָּרַחַם אָב על בָּנִים, כִּן תִּרְחַם יי עֲלֵינוּ,
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. חֲמַל על עַמְּךָ, רַחַם על נַחֲלַתְךָ, חוֹסֵה נָא כָּרַב
רַחֲמִיךָ, חֲנֵנוּ וְעַנְנוּ, כי לָךְ, יי, הַצְדָּקָה, עֲשֵׂה נְפִלְאוֹת בְּכָל עֵת.

הִבֵּט נָא, רַחַם נָא על עַמְּךָ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרַחֲמִיךָ הַרְבִּים, יי
אֱלֹהֵינוּ, חוֹסֵ וְרַחַם וְהוֹשִׁיעָה צֵאן מִרְעִיתְךָ, וְאַל יִמָּשָׁל בָּנוּ קָצָף, כי לָךְ
עֵינֵינוּ תְלוּיּוֹת. הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ, רַחַם עֲלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ, הַבְּיִטָּה
וְעַנְנוּ בְּעַת צָרָה, כי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה. בְּךָ תוֹחֲלֵתֵנוּ, אֱלוֹהֵ סְלִיחוֹת. אָנָּה,
סְלַח נָא, אֵל טוֹב וְסֵלַח, כי אֵל מְלֹךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

אָנָּה מְלֹךְ חַנוּן וְרַחוּם, זְכוֹר וְהִבֵּט לְבָרִית בֵּין הַבְּתָרִים, וְתִרְאֵה לְפָנֶיךָ
עֲקֻדַת יְחִיד, לְמַעַן יִשְׂרָאֵל. אֲבִינוּ מִלְּכָנוּ, חֲנֵנוּ וְעַנְנוּ, כי שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
נִקְרָא עֲלֵינוּ, עֲשֵׂה נְפִלְאוֹת בְּכָל עֵת, עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחִסְדֶּךָ, חַנוּן וְרַחוּם,
הַבְּיִטָּה וְעַנְנוּ בְּעַת צָרָה, כי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה. אֲבִינוּ מִלְּכָנוּ מַחֲסֵנוּ, אֵל
תַּעֲשֵׂ עִמָּנוּ כְּרַע מֵעַלְלֵינוּ. זְכוֹר רַחֲמִיךָ יי וְחִסְדֶּיךָ, וּכְרַב טוֹבְךָ הוֹשִׁיעֵנו,
וְחַמֵּל נָא עֲלֵינוּ, כי אִין לָנוּ אֱלוֹהֵ אַחַר מִבְּלַעֲדֶיךָ צוּרֵנוּ. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ, אֵל תִּרְחַק מִמָּנוּ, כי נִפְשָׁנוּ קִצְרָה, מִחֲרַב וּמִשָּׁבִי, וּמִדְּבַר
וּמִמַּגָּפָה, וּמִכָּל צָרָה וְיִגוֹן הַצִּילָנוּ, כי לָךְ קוִיֵּנוּ, וְאַל תִּכְלִימֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ,
וְהָאֵר פְּנִיךָ בָּנוּ, וּזְכֹר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. רֵאֵה
בְּצֻרוֹתֵינוּ, וּשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ, כי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

אל רחום וחנון, רחם עלינו ועל כל מעשיך, כי אין כְּמוֹד יי אלהינו. אָנָּא
שָׂא נָא פְּשִׁיעֵינוּ, אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ, אל חי וְקַיִם, הַחֲסִין בְּכַח,
חָסִיד וְטוֹב עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. כִּי אַתָּה הוּא יי אלהינו, אל אָרֶךְ אַפַּיִם
וּמְלֵא רַחֲמִים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֶךָ. שְׁמַע
מִלְּכֵנוּ תַּפִּלָּתֵנוּ, וּמִיַּד אוֹיְבֵינוּ הַצִּילֵנוּ. שְׁמַע מִלְּכֵנוּ תַּפִּלָּתֵנוּ, וּמִכָּל צָרָה
וְיָגוֹן הַצִּילֵנוּ. אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ אַתָּה, וְשִׂמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא, אל תִּנְחֵנוּ. אל
תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ, וְאל תִּטְשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ, וְאל תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ, כִּי אל מְלֹךְ
חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.

אין כְּמוֹד חנון ורחום יי אלהינו, אין כְּמוֹד אל אָרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד
וְאֶמֶת, הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מִרַעַשׁ וּמִרְגֵז הַצִּילֵנוּ. זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אל תִּפְּן אל קִשְׁיֵנוּ וְאל רִשְׁעֵנוּ וְאל חַטָּאתֵנוּ.
שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנַּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ. וְהִסַּר מִמָּנוּ מִכַּת הַמָּוֹת, כִּי
רַחוּם אַתָּה, כִּי כֹן דִּרְכֶּךָ, עֲשֵׂה חֶסֶד חֲנֻם, בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. חוֹסֵה יי עַל
עַמֶּךָ, וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעֲמֶךָ, וְהִסַּר מִמָּנוּ מִכַּת הַמַּגָּפָה וּגְזֵרַת קִשָּׁה, כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. לֵךְ אֲדֹנָי הַצְּדָקָה, וְלָנוּ בְּשֵׁת הַפָּנִים. מַה נִּתְאוּנוּ, וּמַה
נֹאמַר, מַה נִּדְבַר, וּמַה נִּצְטַדֵּק. נַחֲפָשֶׂה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקֹרָה, וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ,
כִּי יִמִּינֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים. אָנָּא יי הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא יי הַצִּלִּיחָה נָא.
אָנָּא יי עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאֵנוּ. לֵךְ יי חֲכִינוּ, לֵךְ יי קוִינֵנוּ, לֵךְ יי נִיחַל, אל תַּחֲשֶׂה
וּתַעֲנֵנוּ, כִּי נֶאֱמָו גּוֹיִם, אַבְדָּה תִּקְוֹתֵם. כָּל בָּרֶךְ וְכָל קוֹמָה, לֵךְ לְבַד
תִּשְׁתַּחֲוֶה.

הַפּוֹתַח יָד בַּתְּשׁוּבָה, לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים, נִבְהַלָה נַפְשֵׁנוּ מְרַב
עֲצוּבוֹנֵנוּ, אל תִּשְׁכַּחֵנוּ נְצַח, קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי חֲסִינוּ בְּךָ. אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ,
אִם אֵין בָּנוּ צְדָקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, זְכוֹר לָנוּ אֶת בְּרִית אַבּוֹתֵינוּ,
וְעֲדוּתֵינוּ בְּכָל יוֹם, יי אַחַד. הַבִּיטָה בְּעַנְיֵנוּ, כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת
לְבַבֵּנוּ. חוֹסֵה יי עָלֵינוּ בְּאֶרֶץ שְׂבִינֵנוּ, וְאל תִּשְׁפּוֹד חֲרוֹנֶךָ עָלֵינוּ, כִּי אֲנַחֲנוּ

עמך בני בריתך. אל, הביטה, דל כבודנו בגוים, וְשִׁקְצוּנוּ כְּטִמְאַת
הַנְּדָה, עד מתי עזף בשבי, וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר. עוֹרְרָה גְבוּרְתְּךָ וְקִנְאֶתְךָ
עַל אוֹיְבֶיךָ, הם יבושו ויחיתו מגבורתם, וְאַל יִמְעָטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ.
מהר יקדמונו רחמיך ביום צרתנו, וְאִם לֹא לְמַעַנְנוּ, לְמַעַנְךָ פֶּעַל, וְאַל
תִּשְׁחִית זְכָר שְׂאֲרֵיתָנוּ, וְחֹן אִם הַמִּיחָדִים שְׂמֶךָ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם תִּמְיֵד
בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יי אלהינו, יי אחד.

נפילת אפים

ויאמר דוד אל גד, צר לי מאד, נפלה נא ביד יי, כי רבים רחמי, וביד
אדם אל אפלה.

רחום וחנון, חטאתי לפניך, יי מלא רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני. יי
אל באפך תוכיחני, ואל בחמתך תיסרני. חנני יי כי אמלל אני, רפאני יי,
כי נבהלו עצמי. ונפשי נבהלה מאד, ואתה יי עד מתי. שובה יי חלצה
נפשי, הושיעני למען חסדך. כי אין במקות זכרך, בשאול מי יודה לך.
יגעתי באנחתי, אשחה בכל לילה מטתי, בדמעתי ערשי אמסה. עששה
מכעס עיני, עתקה בכל צוררי. סורו ממני כל פעלי און, כי שמע יי קול
בכי. שמע יי תחנתי, יי תפלתי יקח. יבשו ויבהלו מאד כל איבי, ישבו
יבשו רגע. **שומר ישראל וכו'**

כשאומרים "והוא רחום" אומרים "יי אלהי ישראל" וכו':

יי אלהי ישראל, שוב מחרון אפך, והנחם על הרעה לעמך.
היבט משמים וראה, כי היינו לעג וקלס בגוים, נחשבנו כצאן לטבח
ויבל, להרוג ולאבד ולמכה ולחרפה.

ובכל זאת שמך לא שכחנו, נא אל תשכחנו. יי

זרים אומרים אין תוחלת ותקוה, חן אם לשמך מקוה, טהור, ישועתנו
קרבה, יגענו ולא הונח לנו, רחמיך יכבשו את פעסך מעלינו.

אנא שוב מחרונך, ורחם סגלה אשר בחרת. יי

חֹסֶה יי עֲלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְאֵל תִּתְּנֵנוּ בְּיַד אֲכָזְרִים, לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם,
אֵיךָ נָא אֱלֹהֵיהֶם. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד, וְאֵל תִּתְּאָחֵר.

אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ, וְרַחֵם סִגְלָה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ. »

קוֹלְנוּ תִשְׁמַע וְתַחֵן, וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ בְּיַד אוֹיְבֵינוּ לְמַחֹת אֶת שְׁמֵנוּ. זְכֹר
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ, כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אַרְבֵּה אֶת זַרְעֶכֶם, וְעַתָּה
נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהֲרַבָּה.

וּבְכָל זֹאת שְׁמֶךָ לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ. »

עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ. יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפְּךָ, וְהִנָּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ.

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל, וְאֵל יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל.

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד, שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עִם אֶחָד, וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד, הַמִּיַּחֲדִים
שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד.

שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ, שְׁמוֹר שְׂאֲרֵית עִם קְדוֹשׁ, וְאֵל יֹאבֵד גּוֹי קְדוֹשׁ,
הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלֹּשׁ קְדָשׁוֹת לְקְדוֹשׁ.

מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵס בְּתַחֲנוּנִים, הַתְרַצֶּה וְהַתְפַּיֵס לְדוֹר עָנִי, כִּי
אֵין עֹזֶר. אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ, חָנְנוּ וְעַנְנוּ, כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה
וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

וְאַנְחָנוּ לֹא נִדַע מֶה נַעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. זְכֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסְדֶיךָ, כִּי
מַעֲוֹלָם הִמָּה. יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ. אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת
רֵאשׁוֹנִים, מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דָלוּנוּ מְאֹד. חָנְנוּ יי חָנְנוּ, כִּי רַב
שָׁבַעְנוּ בּוֹז. בְּרָגַז רַחֵם תִּזְכֹּר. כִּי הוּא יִדַע יִצְרָנוּ, זְכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ.
עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ.

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה, וימליך מלכותה
בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו
אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא.
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל
שמה דקדשא בריך הוא, לעלא מן כל (בעשי"ת לעלא ולעלא מכל)
ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא, דאמירו בעלמא, ואמרו אמן.

קריאת התורה

בשני וחמישי אומרים זה: (אין אומרים "א-ל ארך אפים" בראש חדש,
ערב פסח, חול המועד, (תשעה באב), חנוכה, פורים ושושן פורים, י"ד
וט"ו אדר ראשון, ובבית אבל.)

מנהג פולין

אל ארך אפים ומלא רחמים,
אל תסתור פניך ממנו. חוסה יי
על ישראל עמך, והצילנו מכל
רע. חטאנו לך אדון, סלח נא
כרוב רחמיה, אל.

מנהג אשכנז

אל ארך אפים ורב חסד ואמת,
אל באפך תזכיהנו. חוסה יי על
עמך, והושיענו מכל רע. חטאנו
לך אדון, סלח נא כרוב רחמיה,
אל.

כשפותחין ארון הקודש אומרים זה:

ויהי בנסוע הארון ויאמר משה, קומה, יי, ויפצו איביך, וינסו משנאיך
מפניך. כי מציון תצא תורה, ודבר יי מירושלים. ברוך שנתן תורה
לעמו ישראל בקדשתו.

ברוך שמה דמרא עלמא, בריך כתרך ואתרך. יהא רעותך עם עמך
ישראל לעלם, ופרקו ימינד אחזי לעמך בבית מקדשך, ולאמטויי לנא

מטוב נהורד, ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רענא קדמך דתוריד לן
חיין בטיבותא, ולהוי אנא פקידא בגו צדיקיא, למרחם עלי ולמנטר
יתי וית כל די לי ודי לעמד ישראל. אנת הוא זן לכלא, ומפרנס לכלא.
אנת הוא שליט על כלא, אנת הוא דשליט על מלכיא, ומלכותא דילך
היא. אנא עבדא דקדשא בריך הוא, דסגידנא קמה, ומקמא דיקר
אורייתא בכל עדן ועדן. לא על אנש רחיצנא, ולא על בר אלהין
סמיכנא, אלא באלהא דשמיא, דהוא אלהא קשויט, ואורייתא קשויט,
ונביאוהי קשויט, ומסגא למעבד טבון וקשויט. בה אנא רחיץ, ולשמה
קדישא יקרא אנא אמר תשבחון. יהא רענא קדמך דתפתח לבאי
באורייתא, (ותיהב לי בנין דכרין דעבדין רעותך,) ותשלים משאלין
דלבאי, ולבא דכל עמד ישראל, לטב ולחיין ולשלם. (אמן.)

חזן: גדלו ליי אתי, ונרוממה שמו נחדו.

והקהל עונין: לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד, כי כל
בשמים ובארץ, לך יי הממלכה, והמתנשא לכל לראש. רוממו יי
אלהינו, והשתחוו להדם רגליו, קדוש הוא. רוממו יי אלהינו, והשתחוו
להר קדשו, כי קדוש יי אלהינו.

אב הרחמים, הוא ירחם עם עמוסים, ויזכר ברית איתנים, ויצייל
נפשותינו מן השעות הרעות, ויגער ביצר הרע מן הנשואים, ויחן אותנו
לפליטת עולמים, וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים.

הגבאי אומר:

ותגלה ותראה מלכותו עלינו בזמן קרוב, ויחן פלטתנו ופליטת עמו
בית ישראל לחן ולחסד ולרחמים ולרצון ונאמר אמן. הכל הבו גדל
לאלהינו ותנו כבוד לתורה, כהן קרב, יעמד (פב"פ) הכהן, ברוך שנתן
תורה לעמו ישראל בקדשותו. (תורת יי תמימה משיבת נפש, עדות יי
נאמנה מחכימת פתי. פקודי יי ישרים משמחי לב, מצות יי ברה מאירת עינים.)

יְיָ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם. הָאֵל תַּמִּים דָּרָכּוֹ, אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה,
מִגֵּן הוּא לְכָל הַחַסִּים בּוֹ.

קהל: וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים בְּלַכְּם הַיּוֹם.

העולה מברך: בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ.
וְעוֹנֵין הַקֵּהֵל וְהַעוֹלָה חוּזֵר: בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ
אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

ואחר הקריאה יברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם
נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

ברכת הגומל

אַרְבַּעַה צְרִיכִין לַהוֹדוֹת, יוֹרְדֵי הַיָּם, הוֹלְכֵי מַדְבְּרוֹת, חוֹלָה וְנִתְרַפָּא,
וּמִי שֶׁהִיא חַבוּשׁ וַיֵּצֵא מִבֵּית הָאֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לְחַיִּבִּים טוֹבוֹת, שְׂגִמְלָנִי כָּל
טוֹב.

וְעוֹנֵין הַקֵּהֵל אַחֲרָיו: אֱמֵן. מִי שְׂגִמְלָךְ כָּל טוֹב, הוּא יְגַמְלָךְ כָּל טוֹב סָלָה.

מִי שֶׁהִגִּיעַ בְּנוֹ לִבּוֹ י"ג שָׁנָה וַיּוֹם אֶחָד יְבָרַךְ הָאֵב בְּשַׁעַת שְׁבִנוֹ קוֹרָא
בְּתוֹרָה פַּעַם רֵאשׁוֹנָה בְּרַכָּה זוֹ בְּלֹא שֵׁם וּמַלְכוּת:

בָּרוּךְ שְׂפָטָרְנִי מִעַנְשׂוֹ שֶׁל זֶה.

מי שברך לחולה

מִי שֶׁבָּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, מוֹשֶׁה אֶהְרֹן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה, הוּא
יְבָרַךְ אֶת הַחוֹלָה (פְּלוֹנִי) בֶּן (פְּלוֹנִית), בְּעֵבֹר שְׁ(פְלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִי) יִתֵּן

לצדקה בעבורו. בשכר זה, הקדוש ברוך הוא ימלא רחמים עליי, להחלימו ולרפאתו ולהחזיקו ולהחיותו, וישלח לו מהרה רפואה שלמה מן השמים, לרמ"ח אבריו, ושס"ה גידיו, בתוך שאר חולי ישראל, רפואת הנפש, ורפואת הגוף, השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן.

מי שברך לחולה

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, משה אהרן דוד ושלמה, הוא יברך את החולה (פלוגית) בת (פלוגית), בעבור ש(פלוגי בן פלוגי) יתן לצדקה בעבורה. בשכר זה, הקדוש ברוך הוא ימלא רחמים עליה, להחלימה ולרפאתה ולהחזיקה ולהחיותה, וישלח לה מהרה רפואה שלמה מן השמים, לכל אבריה, ולכל גידיה, בתוך שאר חולי ישראל, רפואת הנפש, ורפואת הגוף, השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן.

מי שברך ליולדת (וקריאת השם)

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את האשה היולדת (פלוגית) בת (פלוגי) ואת

לנקה:

בתה הנולדה לה במזל טוב, ויקרא שמה בישראל (פלוגית) בת (פלוגי), בעבור שבעלה ואביה יתן לצדקה. בשכר זה, יגדלה לתורה ולחפה ולמעשים טובים. ונאמר אמן.

לזכר:

בנה הנולד לה במזל טוב, בעבור שבעלה ואביו יתן לצדקה. בשכר זה, יגדלו לתורה ולחפה ולמעשים טובים. ונאמר אמן.

אל מלא

לזכר: אל מלא רחמים, שוכן במרומים, המצא מנוחה נכונה על פני השכינה, במעלות קדושים וטהורים כזהר הרקיע מזהירים, את נשמת

(פלוני) בן (פלוני) שְהִלֵךְ לְעוֹלָמוֹ, בְּעָבוּר שְ(פלוני בן פלוני) יִתֵּן צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרָת נְשָׁמְתוֹ, בְּגוֹן עֵדוֹן וְתֵהָא מְנוּחָתוֹ, לְכֹן בְּעַל הַרְחָמִים יִסְתַּיְרָהוּ בְּסִטְרָה כְּנִפְיֹו לְעוֹלָמִים, וְיִצְרֹר בְּצָרֹר הַחַיִּים אֶת נְשָׁמְתוֹ, ייִ הוּא נִחְלָתוֹ, וְיָנוּחַ בְּשָׁלוֹם עַל מְשֻׁכָּבוֹ. וְנֹאמַר אָמֵן.

לנקבה: אֵל מְלֵא רַחֲמִים, שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים, הַמְּצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כְּנִפְי הַשְּׂכִינָה, בְּמַעְלוֹת קְדוּשִׁים וְיִטְהוּרִים כְּזֹהַר הַרְקִיעַ מְזִהִירִים, אֶת נְשָׁמְת (פלונית) בַּת (פלוני) שְהִלֵּכָה לְעוֹלָמָהּ, בְּעָבוּר שְ(פלוני בן פלוני) יִתֵּן צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרָת נְשָׁמְתָהּ, בְּגוֹן עֵדוֹן וְתֵהָא מְנוּחָתָהּ, לְכֹן בְּעַל הַרְחָמִים יִסְתַּיְרָהּ בְּסִטְרָה כְּנִפְיֹו לְעוֹלָמִים, וְיִצְרֹר בְּצָרֹר הַחַיִּים אֶת נְשָׁמְתָהּ, ייִ הוּא נִחְלָתָהּ, וְתָנוּחַ בְּשָׁלוֹם עַל מְשֻׁכָּבָהּ. וְנֹאמַר אָמֵן.

אחרי הקריאה, אומר הבעל קורא:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עֵלְמֵיָא.
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, לְעַלְמָא מִן כָּל (בעשי"ת לְעַלְמָא וּלְעַלְמָא מְכָל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא וְנִשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא, דְאָמְרוּן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן.

הגבהה

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַל פִּי ייִ בְּיַד מֹשֶׁה.
(תּוֹרָה צְוָה לָנוּ מֹשֶׁה, מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב.) עַץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתִמְכִּיָּה מְאֻשָּׁר. דְרָכֶיָּה דְרָכֵי נְעִם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. אַרְךְ יָמִים בְּיַמִּינָהּ, בְּשִׂמְאֻלָּהּ עֵשֶׂר וְכַבּוּד. ייִ חֲפָץ לְמַעַן צְדָקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר.

בשני ובחמישי בימים שאומרים תחנון, קודם שמכניסין הס"ת לארון קודש, יאמר החזן זה:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, לכוון את בית חיינו, ולהשיב את שכנתו בתוכנו, במהרה בימינו, ונאמר אמן.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, לרחם עלינו ועל פליטתנו, ולמנע משחית ומגפה מעלינו ומעל כל עמו בית ישראל, ונאמר אמן.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, לקיים בנו חכמי ישראל, הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם, ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם, בכל מקומות מושבותיהם, ונאמר אמן.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים, שנשמע ונתבשר בשורות טובות ישועות ונחמות, ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ, ונאמר אמן.

אחינו כל בית ישראל, הנתונים בצרה ובשביה, העומדים בין בים ובין ביבשה, המקום ירחם עליהם, ויוציאם מצרה לרוחה, ומאפלה לאורה, ומשעבוד לגאולה, השתא בעגלא ובזמן קריב, ונאמר אמן.

הכנסת ספר תורה

יהללו את שם יי, כי נשגב שמו לבדו.

הודו על ארץ ושמים. ויגם קרו לעמו, תהלה לכל חסידיו, לבני ישראל עם קרובו, הללויה.

לדוד מזמור, ליי הארץ ומלואה, תבל וישבי בה. כי הוא על ימים יסדה, ועל נהרות יכוננה. מי יעלה בהר יי, ומי יקום במקום קדשו. נקי כפים ובר לבב, אשר לא נשא לשוא נפשי, ולא נשבע למרמה. ישא ברכה מאת יי, וצדקה מאלהי ישעו. זה דור דורשיו, מבקשי פניו יעקב סלה. שאו שערים ראשיכם, והנשאו פתחי עולם, ויבוא מלך הכבוד.

מי זה מִלְךָ הַכְּבוֹד, יי עֲזוּז וְגִבּוֹר, יי גִבּוֹר מְלַחֵמָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים
רְאִשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֵא מִלְךָ הַכְּבוֹד. מי הוא זה מִלְךָ הַכְּבוֹד,
יי צְבָאוֹת, הוא מִלְךָ הַכְּבוֹד סֵלָה.

וּבִנְחָה יֹאמֶר, שׁוּבָה, יי, רַבּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל. קוּמָה יי לְמִנוּחֶתְךָ, אֲתָה
וְאַרְוֹן עֵצֶךָ. כִּהְנִיךָ יִלְבָּשׁוּ צִדְקָה, וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ. בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ, אֵל
תָּשֻׁב פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ. כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזֹבוּ. עַץ חַיִּים
הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתִמְכֶינָה מְאֹשֶׁר. דַּרְכֶינָה דַרְכֵי נְעָם, וְכָל נְתִיבוֹתֶינָה
שָׁלוֹם. הִשִּׁיבֵנו יי אֱלֹהֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חֲדָשׁ יַמֵּינוּ כְּקֶדֶם.

אשרי ובא לציון

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלָלוּךָ סֵלָה. אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂפֹכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם
שְׂנֵי אֱלֹהִיו. תִּהְלַךְ לְדוֹד, אַרְוֹמְמָה אֱלוֹהֵי הַמִּלְכָּה, וְאַבְרָכָה שְׂמֶךָ לְעוֹלָם
וָעֵד. בְּכָל יוֹם אַבְרָכְךָ, וְאַהֲלֵלָה שְׂמֶךָ לְעוֹלָם וָעֵד. גְּדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד,
וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר. דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרַתֶיךָ יִגִּידוּ. הַדָּר כְּבוֹד
הַיּוֹדֶךָ, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה. וְעֲזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדֻלְתֶּךָ
אֲסַפְּרֶנָּה. זָכַר רַב טוֹבֶךָ יִבְיָעוּ, וְצִדְקוֹתֶךָ יִרְנְנוּ. חֲנוּן וְרַחוּם יי, אֶרֶךְ אַפַּיִם
וּגְדֹל חֶסֶד. טוֹב יי לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יי כָּל מַעֲשֵׂיךָ,
וְחִסְדֵיךָ יִבְרָכוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרַתֶךָ יִדְבְּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְבַנְי
הָאָדָם גְּבוּרַתֶּיךָ, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתֶךָ. מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים,
וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דֹּר וָדֹר. סוּמָךָ יי לְכָל הַנִּפְלָאִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים.
עֵינֵי כָל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתַח אֶת יַדְךָ,
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן. צִדִּיק יי בְּכָל דַּרְכָּיו, וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יי
לְכָל קוֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת. רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת שׁוֹעֲתָם
יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהַבָּיו, וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד.
תִּהְלֵת יי יִדְבֵר פִּי, וַיְבָרֵךְ כָּל בֶּשָׂר שֵׁם קֹדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֵד. וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ
יְהִי, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ.

(אין אומרים למנצח בראש חדש, ערב פסח, חול המועד, תשעה באב, ערב יום כפור, חנוכה, פורים ושושן פורים, י"ד וט"ו אדר ראשון, ובבית אבל.)

לְמַנְצַחַּ מְזִמּוֹר לְדוֹד. יַעֲנֶה יי בַּיּוֹם צָרָה, יִשְׁגָּבֶה שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. יִשְׁלַח עֲזָרָה מִקִּדְשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדֶה. יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיהָ, וְעוֹלֹתֶיהָ יִדְשְׁנָה סֵלָה. יִתֵּן לָהּ כִּלְבָבָהּ, וְכָל עֲצָתָהּ יִמְלֵא. נִרְנְנָה בִישׁוּעָתָהּ, וּבָשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא יי כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיהָ. עֲתָה יִדְעֵתִי, כִּי הוֹשִׁיעַ יי מְשִׁיחוֹ, יַעֲנֶהוּ מִשְׁמַי קִדְשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יִמִּינוּ. אֱלֹהֵי בְרָכָב, וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים, וְאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר. הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְלוּ, וְאֲנַחְנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד. יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאֵנוּ.

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשִׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב, נֹאֵם יי. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם, אָמַר יי, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ, וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע זֶרַע, אָמַר יי, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קְדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקִרְאָה זֶה אֵל זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין, וְאֲמָרִין, קְדִישׁ בְּשִׁמֵי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קְדִישׁ עַל אֲרַעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא, יי צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל אֲרַעָא זִיו יְקָרָה. וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ, וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל, בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ. וְנִטְלַתְנֵי רוּחָא, וְשִׁמַּעַת בְּתַרֵּי קַל זִיעַ סָגִיא, דְּמִשְׁבַּחִין וְאֲמָרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דִּי מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ. יי יִמְלֹךְ לְעֵלְמָא וְעַד. יי מְלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא. יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם, לְיִצְרַח מִחֻשְׁבוֹת לְבַב עַמָּךְ, וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֵלֶיךָ. וְהוּא רַחוּם, יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֵלַח, וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאֵיךָ. צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב, חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ מִיַּמֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנָי, יוֹם | יוֹם יַעֲמֵס לָנוּ, הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה. יי צְבָאוֹת

עֲמָנוּ, מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה. יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ. יְיָ
הוֹשִׁיעָה, הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ. בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ, שֶׁבְרָאֵנוּ
לְכַבֹּדוֹ, וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעֵים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
בְּתוֹכֵנוּ, הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֶׁם בְּלִבֵּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה. יְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמַר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְנִזְכֶּה וְנַחֲיֶה וְנִרְאֶה, וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה, לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ, וְלַחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם, יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֻדְךָ. בְּרוּךְ
הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּינֵי, וְהָיָה יְיָ מִבְּטַחוֹ. בְּטַחוֹ בֵּי עַדִּי עַד, כִּי בָיָה יְיָ צוֹר
עוֹלָמִים. וְיִבְטַחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דַרְשֵׁיךָ יְיָ. יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן
צְדָקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר.

קדיש שלם

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ
אָמֵן.

יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֲלָמֵיָא.
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעַלְמָא מִן כָּל (בַּעֲשִׂי"ת לְעַלְמָא וְלְעַלְמָא מְכָל)
בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְּאִמְרוּן בְּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.
תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן דְּכָל (בֵּית) יִשְׂרָאֵל קָדָם אָבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא
וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, וְחַיִּים (טוֹבִים) עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ
אָמֵן.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בַּעֲשִׂי"ת יֵשׁ אֹמְרִים: הַשְּׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי

הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שְׁמֵנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שֵׁם חֻלְקֵנוּ כָּהֵם, וְגִרְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנָם, (שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ), וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנַי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵינָת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד. אָמֵת מִלְּכָנוּ, אָפֶס זוּלָתוֹ, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל לְבַבָּהּ, כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל הָאֶרֶץ מִתַּחַת, אִין עוֹד.

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲצֻדָּהּ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאֶרֶץ, וְהַאֲלִילִים כָּרוֹת יִכְרַתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שִׁדְיָהּ, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֱלֹהֵי כָּל רְשָׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמְּלָכוֹת שֶׁלָּךְ הֵיא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד, כְּפָתוּב בְּתוֹרָתְךָ, יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְנֹאמַר, וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד, וְשִׁמוֹ אֶחָד.

אֵל תִּירָא מִפְּחַד פְּתָאִים, וּמִשְׁאַת רְשָׁעִים כִּי תִבֵּא. עֲצוּ עֲצָה וְתִפְרָה, וְדַבְּרוּ דָבָר וְלֹא יָקוּם, כִּי עֲמָנוּ אֵל. וְעַד זִקְנָה אָנִי הוּא, וְעַד שִׁיבָה אָנִי אֶסְבֵּל, אָנִי עֲשִׂיתִי וְאָנִי אֲשָׂא, וְאָנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹט.

קדיש יתום

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבַיּוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבַזְּמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עוֹלָמֵי עַלְמֵיָא. יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעֵלְמָא מִן כָּל (בְּעֵשִׂי"ת לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמָא מְכָל) בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא, וְדַאֲמִירוֹן בְּעֵלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן.

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא, וְחַיִּים (טוֹבִים) עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשי"ת יש אומרים: השלום) בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן.

שיר של יום

ליום ראשון: היום יום ראשון בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

לְדוֹד מְזֻמּוֹר, לֵי אֶרֶץ וּמְלוֹאָה, תִּבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָהּ. כִּי הוּא עַל יָמַי יִסְדָּהּ, וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהּ. מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְיָ, וּמִי יִקּוּם בְּמִקּוֹם קִדְשׁוֹ. נְקִי כַפַּיִם וְיָבֵר לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָהּ. יִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ, וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. זֶה דוֹר דּוֹרְשָׁיו, מִבְּקִשֵׁי פְּנִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיְבֹאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מִלֶּךְ הַכְּבוֹד, יְיָ עֲזֹז וְגִבּוֹר, יְיָ גִבּוֹר מִלְּחָמָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וַיִּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֵאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מִלֶּךְ הַכְּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת, הוּא מִלֶּךְ הַכְּבוֹד סֵלָה.

קדיש יתום

ליום שני: היום יום שני בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש: שִׁיר מְזֻמּוֹר לְבָנֵי קִנְיָה. גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קִדְשׁוֹ. יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל אֶרֶץ, הַר צִיּוֹן יִרְפָּתִי צָפוֹן, קִרְיַת מִלְּךְ רַב. אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב. כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּו. הִמָּה רָאוּ כִּן תִּמְהוּ, נִבְהָלוּ נַחֲפָזוּ. רַעְדָה אַחְזָתֶם שָׁם, חֵיל פִּיּוֹלָדָהּ. בְּרוּחַ קָדִים, תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ. כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כִּן רָאִינוּ בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד עוֹלָם סֵלָה. דַּמִּינוּ אֱלֹהִים חֲסִידָךָ, בְּקִרְבַּי הִיכָלְךָ. כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כִּן תִּהְלָתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ, צַדִּיק מְלֹאָה יְמִינְךָ. יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן, תִּגְלָלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ. סָבוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ,

ספרו מגדליה. שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה, למען תספרו לדור אחרון. כי זה אלהים אלהינו עולם ועד, הוא ינהגנו על מות.

קדיש יתום

ליום שלישי: היום יום שלישי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

מזמור לאסף, אלהים נצב בעדת אל, בקרב אלהים ישפט. עד מתי תשפטו עול, ופני רשעים תשאו סלה. שפטו דל ויתום, עני ורש הצדיקו. פלטו דל ואביון, מיד רשעים הצילו. לא ידעו ולא יבינו, בחשכה יתהלכו, ימוטו כל מוסדי ארץ. אני אמרתי אלהים אתם, ובני עליון בלכם. אכן כאדם תמותון, וכאחד השרים תפלו. קומה אלהים שפטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים.

קדיש יתום

ליום רביעי: היום יום רביעי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

אל נקמות יי, אל נקמות הופיע. הנשא שפט הארץ, השב גמול על גאים. עד מתי רשעים, יי, עד מתי רשעים יעלזו. יביעו ידברו עתק, ותאמרו כל פעלי און. עמד יי ידכאו, ונחלתה יענו. אלמנה וגר יהרגו, ויתומים ירצחו. ויאמרו, לא יראה יה, ולא יבין אלהי יעקב. בינו בפערים בעם, וכסילים מתי תשכילו. הנטע און הלא ישמע, אם יצר עין הלא יביט. הליסר גוים הלא יוכיח, המלמד אדם דעת. יי ידע מחשבות אדם, כי המה הבל. אשרי הגבר אשר תיסרנו יה, ומתורתה תלמדנו. להשקיט לו מימי רע, עד יכרה לרשע שחת. כי לא יטש יי עמו, ונחלתו לא יעזב. כי עד צדק ישוב משפט, ואחריו כל ישרי לב. מי יקום לי עם מרעים, מי יתיצב לי עם פעלי און. לולי יי עזרתה לי, כמעט שכנה

דומה נפשי. אם אמרתי מטה רגלי, חסדך יי יסעדני. ברב שרעפי בקרבי, תנחומיך ישעשעו נפשי. היחברך כסא הוות, יוצר עמל עלי חק. יגודו על נפש צדיק, ודם נקי ירשיעו. ויהי יי לי למשגב, ואלהי לצור מחסי. וישב עליהם את אונם, וברעתם יצמיתם, יצמיתם יי אלהינו. לכו נרננה ליי, נריעה לצור ישענו. נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו. כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים.

קדיש יתום

ליום חמישי: היום יום חמישי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

למנצח על הגתית לאסף. הרנינו לאלהים עוננו, הריעו לאלהי יעקב. שאו זמרה ותנו תף, כנור נעים עם נבל. תקעו בחודש שופר, בכסה ליום חגנו. כי חק לישראל הוא, משפט לאלהי יעקב. עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים, שפת לא ידעתי אשמע. הסירותי מסבל שכמו, כפיו מדוד תעברנה. בצרה קראת ואחלצך, אענך בסתר רעם, אבחנך על מי מריבה סלה. שמע עמי ואעידה בך, ישראל אם תשמע לי. לא יהיה בך אל זר, ולא תשתחוה לאל נכר. אנכי יי אלהיך, המעלך מארץ מצרים, הרחב פיך ואמלאהו. ולא שמע עמי לקולי, וישראל לא אבה לי. ואשלחהו בשרירות לבם, ילכו במועצותיהם. לו עמי שמע לי, ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי. משנאי יי יכחשו לו, ויהי עתם לעולם. ויאכילהו מחלב חטה, ומצור דבש אשביעך.

קדיש יתום

ליום ששי: היום יום ששי בשבת, שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

יְיָ מִלְכָּךְ גִּאוֹת לְבַשׁ, לְבַשׁ יְיָ עֵז הַתְּאֵזֶר, אֶף תִּכּוֹן תִּבְּל בֶּל תִּמוּט. נְכוּן כְּסֵאֲךָ מֵאֵז, מֵעוֹלָם אֶתְּה. נִשְׂאוּ נְהַרוֹת יְיָ, נִשְׂאוּ נְהַרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהַרוֹת דְּכָיִם. מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ. עֲדֹתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קֹדֶשׁ, יְיָ לְאֶרֶץ יָמִים.

קדיש יתום

אומרים בכל יום לאחר תפילת שחרית ומעריב מראש חדש אלול עד אחר שמיני עצרת

לְדוֹד, יְיָ אוֹרֵי וַיִּשְׁעֵי מִמֵּי אֵירָא, יְיָ מְעוֹז חַיֵּי מִמֵּי אֶפְחָד. בְּקֹרֵב עָלִי מֵרַעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי, צָרִי וְאֵיבֵי לִי, הִמָּה כְּשָׁלוֹ וְנַפְלוֹ. אִם תִּחַנֶּה עָלִי מִחַנֶּה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקּוּם עָלִי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח. אַחַת שְׁאֶלְתִּי מֵאֵת יְיָ, אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁבֹתֵי בְּבֵית יְיָ כֹּל יְמֵי חַיֵּי, לַחַזוֹת בְּנִעֵם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ. כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכָּה בְּיוֹם רָעָה, יִסְתַּרְנִי בְּסֹתֵר אֶהְלוֹ, בְּצוּר יְרוּמָמֵנִי. וְעַתָּה יְרוּם רֵאשִׁי עַל אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי, וְאֲזַבְּחָה בְּאֶהְלוֹ זְבַחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאֲזַמְּרָה לִי. שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי. לֵךְ אָמַר לְבִי, בְּקִשׁוֹ פָּנִי, אֶת פָּנֶיךָ יְיָ אֲבַקֵּשׁ. אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, אֵל תֵּט בְּאֶף עַבְדְּךָ, עֲזַרְתִּי הֵייתָ, אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי, וַיִּי יֵאֱסֹפֵנִי. הוֹרְנִי יְיָ דַרְכְּךָ, וּנְחַנֵּי בְּאַרְח מִישׁוּר, לְמַעַן שַׁרְרִי. אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ בִי עֲדֵי שֶׁקֶר וַיִּפַּח חֶמְס. לוֹלֵא הֶאֱמַנְתִּי, לְרֹאוֹת בְּטוֹב יְיָ, בְּאַרְצַ חַיִּים. קוּה אֵל יְיָ, חֲזַק וַיִּאֱמַץ לְבָבְךָ, וְקוּה אֵל יְיָ.

קדיש יתום

בבית אבל אומרים למנצח

לְמַנְצַח לְבָנֵי קִרְח מְזִמּוֹר. שְׁמַעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים, הֶאֱזִינוּ כָּל יוֹשְׁבֵי חֶלֶד.

גם בני אדם, גם בני איש, יחד עשיר ואביון. פי ידבר חכמות, והגות
לבי תבונות. אטה למשל אזני, אפתח בכנור חידתי. למה אירא בימי
רע, עון עקבי יסבני. הבטחים על חילם, וברב עשרם יתהללו. אח לא
פדה יפדה איש, לא יתן לאלהים כפרו. ויקר פדיון נפושם, וחדל
לעולם. ויחי עוד לנצח, לא יראה השחת. כי יראה חכמים ימותו, יחד
כסיל ובער יאבדו, ועזבו לאחרים חילם. קרבם בתימו לעולם,
משפנתם לדור ודור, קראו בשמותם עלי אדמות. ואדם ביקר בל יליו,
נמשל כבהמות נדמו. זה דרכם, כסל למו, ואחריהם בפיהם ירצו סלה.
כצאן לשאול שתו, מות ירעם, וירדו בם ישרים לבקר, וצורם לבלות
שאול מזבל לו. אף אלהים יפדה נפשי מיד שאול, כי יקחני סלה. אל
תירא כי יעשר איש, כי ירבה כבוד ביתו. כי לא במותו יקח הכל, לא
ירד אחריו כבודו. כי נפשו בחייו יברך, ויודך כי תיטיב לך. תבוא עד
דור אבותינו, עד נצח לא יראו אור. אדם ביקר ולא יבין, נמשל כבהמות
נדמו.

קדיש יתום

שש זכירות

למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך.
רק השמר לך ושמור נפשך מאד, פן תשכח את הדברים אשר ראו
עיניך, ופן יסורו מלבבך, כל ימי חייך, והודעתם לבניך ולבני בניך. יום
אשר עמדת לפני יי אלהיך בתורב.
זכור את אשר עשה לך עמלק, בדרך בצאתכם ממצרים. אשר קרך
בדרך, ויזנב בך כל הנחשלים אחריך, ואתה עני ויגע, ולא ירא אלהים.
והיה בהניח יי אלהיך לך מכל איביך מסביב, בארץ אשר יי אלהיך נתן
לך נחלה לרשתה, תמחה את זכר עמלק מתחת השמים, לא תשכח.
זכר, אל תשכח, את אשר הקצפת את יי אלהיך במדבר.
זכור את אשר עשה יי אלהיך למרים, בדרך בצאתכם ממצרים.
זכור את יום השבת לקדשו.

י"ג עיקרים

א אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא בּוֹרָא וּמְנַהִיג לְכָל הַבְּרוּאִים, וְהוּא לְבַדּוֹ עָשָׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים.

ב אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא יְחִיד, וְאִין יְחִידוֹת כְּמוֹהוּ בְּשׁוּם פְּנִים, וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ, הֵיךְ הָיָה וַיְהִי.

ג אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גּוֹף, וְלֹא יִשְׁיגּוּהוּ מִשִּׁיגֵי הַגּוֹף, וְאִין לוֹ שׁוּם דְּמִיוֹן כָּלֵל.

ד אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן.

ה אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבַדּוֹ רְאוּי לְהִתְפַּלֵּל, וְאִין רְאוּי לְהִתְפַּלֵּל לְזוּלָתוֹ.

ו אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁכָּל דְּבָרֵי נְבִיאִים אֶמֶת.

ז אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁנְּבוֹאֵת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הִיְתָה אֶמֶתִית, וְשֶׁהוּא הִיךְ אָב לְנְבִיאִים, לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וְלְבָאִים אַחֲרָיו.

ח אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁכָּל הַתּוֹרָה הַמְּצוּיָה עִתָּה בְּיַדֵּינוּ, הִיא הַנְּתוּנָה לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם.

ט אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁזֵּאת הַתּוֹרָה לֹא תִּהְיֶה מְחֻלָּפֶת, וְלֹא תִּהְיֶה תּוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

י אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם וְכָל מַחְשְׁבוֹתָם, שֶׁנֶּאֱמַר, הַיֵּצֵר יַחַד לִבָּם, הַמַּבִּין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם.

יא אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו.

יב אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ, וְאִין עַל פִּי שְׂיִתְמַהֲמַה, עִם כָּל זֶה אַחֲפָה לוֹ בְּכָל יוֹם שְׂיָבוֹא.

יג אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁתְּהִיָּה תְּחִיַּת הַמֵּתִים בְּעֵת שְׂיַעֲלֶה רְצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא, יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וַיִּתְעַלֶּה זְכָרוֹ לְעֵד וּלְנִצְחָה וּלְנִצְחָה נְצָחִים.

לִישׁוּעָתְךָ קוּיָתִי יי. קוּיָתִי יי לִישׁוּעָתְךָ. יי לִישׁוּעָתְךָ קוּיָתִי.

לְפִיּוֹרְקָנָהּ סְבָרִית יֵי. סְבָרִית יֵי לְפִיּוֹרְקָנָהּ יֵי לְפִיּוֹרְקָנָהּ סְבָרִית.